

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (második tanács)

2014. december 3.*

„Állami támogatások — Villamos energia — Az előállítási többletköltségek ellentételezése — Bizonyos mennyiségű villamos energia hazai eredetű szénből történő előállítására vonatkozó közszolgáltatási kötelezettség — Elsőbbségi lehívási mechanizmus — Kifogást nem emelő határozat — A támogatást a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánító határozat — Megsemmisítés iránti kereset — Személyében való érintettség — A versenyhelyzet lényeges érintettsége — Elfogadhatóság — A hivatalos vizsgálati eljárás megindításának hiánya — Komoly nehézségek — Általános gazdasági érdekű szolgáltatás — A villamosenergia-ellátás biztonsága — A 2003/54/EK irányelv 11. cikkének (4) bekezdése — Áruk szabad mozgása — Környezetvédelem — 2003/87/EK irányelv”

A T-57/11. sz. ügyben,

a **Castelnou Energía, SL** (székhelye: Madrid [Spanyolország], képviseli kezdetben: E. Garayar Gutiérrez, majd: C. Fernández Vicién, A. Pereda Miquel és C. del Pozo de la Cuadra, később: C. Fernández Vicién, L. Pérez de Ayala Becerril és D. Antón Vega, és végül: C. Fernández Vicién, L. Pérez de Ayala Becerril és C. Vila Gisbert ügyvédek)

felperesnek,

támogatja:

a **Greenpeace-España** (székhelye: Madrid [Spanyolország], képviselik kezdetben: N. Ersbøll, S. Rating és A. Criscuolo, később: N. Ersbøll és S. Rating ügyvédek)

beavatkozó,

az **Európai Bizottság** (képviselek: É. Gippini Fournier és C. Urraca Caviedes, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

támogatják:

a **Spanyol Királyság** (képviselek kezdetben: J. Rodríguez Cárcamo, majd: M. Muñoz Pérez és N. Díaz Abad, később: N. Díaz Abad és S. Centeno Huerta, és végül: A. Rubio González és M. Sampol Pucurull abogados del Estado),

a **Hidroeléctrica del Cantábrico, SA** (székhelye: Oviedo [Spanyolország], képviselik: J. Álvarez de Toledo Saavedra és J. Portomeña López ügyvédek),

az **E.ON Generación, SL** (székhelye: Santander [Spanyolország], képviselik kezdetben: E. Sebastián de Erice Malo de Molina és S. Rodríguez Bajón, később: S. Rodríguez Bajón ügyvédek),

* Az eljárás nyelve: spanyol.

a **Comunidad Autónoma de Castilla y León** (képviselik kezdetben: K. Desai solicitor, S. Ciscal de Ugarte és M. Peristeraki ügyvédek, később: S. Ciscal de Ugarte)

és

a **Federación Nacional de Empresarios de Minas de Carbón (Carbunión)** (székhelye: Madrid [Spanyolország], képviselik kezdetben: K. Desai solicitor, S. Ciscal de Ugarte és M. Peristeraki ügyvédek, később: S. Ciscal de Ugarte és A. Baumann ügyvédek)

beavatkozók,

a Spanyol Királyság által bejelentett, a hazai eredetű szén használó villamosenergia-erőművek javára bevezetett elsőbbségi lehívási mechanizmushoz kapcsolódó közszolgáltatási ellentételezés formájában nyújtani tervezett N 178/2010 állami támogatásra vonatkozó, 2010. szeptember 29-i C(2010) 4499 bizottsági határozat megsemmisítése iránt benyújtott kérelme tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (második tanács),

tagjai: M. E. Martins Ribeiro elnök, S. Gervasoni (előadó) és L. Madise bírák,

hivatalvezető: J. Palacio González főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2014. szeptember 30-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

- 1 A Spanyol Királyság által bejelentett, a hazai eredetű szén használó villamosenergia-termelés javára nyújtani tervezett N 178/2010 állami támogatásra vonatkozó, 2010. szeptember 29-i C(2010) 4499 határozattal (a továbbiakban: megtámadott határozat) az Európai Bizottság lényegileg engedélyezte a Real Decreto 134/2010, de 12 de febrero, por el que se establece el procedimiento de resolución de restricciones por garantía de suministro y se modifica el Real Decreto 2019/1997, de 26 de diciembre, por el que se organiza y regula el mercado de producción de energía eléctrica (az ellátás biztonságát szolgáló korlátozások kialakításáról, valamint a villamosenergia-termelés piacának megszervezéséről és szabályozásáról szóló, 1997. december 26-i 2019/1997. sz. királyi rendelet módosításáról szóló, 2010. február 12-i 134/2010. sz. királyi rendelet, BOE 51. sz., 2010. február 27., 19123. o.) által, valamint a megtámadott határozatot követően a Real Decreto 1221/2010, de 1 de octubre, por el que se modifica el Real Decreto 134/2010 y se modifica el Real Decreto 2019/1997, de 26 de diciembre, por el que se organiza y regula el mercado de producción de energía eléctrica (a 134/2010. sz. királyi rendeletet módosító, valamint a villamosenergia-termelés piacának megszervezéséről és szabályozásáról szóló, 1997. december 26-i 2019/1997. sz. királyi rendeletet módosító, 2010. október 1-jei 1221/2010. sz. királyi rendelet, BOE 239. sz., 2010. október 2., 83983. o.) meghozatalához vezető módosítási tervezet által előírt támogatásokat (a továbbiakban: vitatott intézkedés).
- 2 A vitatott intézkedés alapján a Real Decreto 134/2010 II. mellékletében megjelölt tíz villamosenergia-erőmű köteles „hazai eredetű” (spanyol eredetű) szén beszerezni, amelynek ára magasabb, mint az egyéb fűtőanyagoké, valamint köteles bizonyos mennyiségű (évi 23,35 TWh) villamos energiát az említett szénből előállítani.

- 3 A felhasználandó szén magas ára folytán a villamosenergia-értékesítés napi piacára való belépés tekintetében a kedvezményezett erőművek előtt álló nehézségek leküzdése érdekében a vitatott intézkedés „elsőbbségi lehívási mechanizmust” alakított ki. Az elsőbbségi lehívási mechanizmus lényegileg azon alapul, hogy elsődlegesen az ezen erőművek által előállított villamos energiát vásárolják meg, az erőművek által importált szénből, gázolajból és földgázból előállított, illetve a kombinált ciklusú erőművek által előállított villamos energiával szemben, amelyet kivonnak a napi energiapiacról annak érdekében, hogy biztosítsák e piacon a kedvezményezett erőművek által hazai eredetű szénből előállított villamosenergia-mennyiségek értékesítését.
- 4 A kedvezményezett erőművek tulajdonosainak az általuk viselt előállítási többletköltségek és a villamos energia napi piaci eladási ára közötti különbségnek megfelelő ellentételezést fizetnek. A Real Decreto 134/2010 II. melléklete állapítja meg ezen ellentételezés számításának módját, valamint azon villamosenergia-mennyiség rögzítésének módját, amelyet a kedvezményezett erőműveknek évente elő kell állítaniuk. A mechanizmus finanszírozása egy, az állam által ellenőrzött alaptól történik. Az előirányzott éves költségek elérik a 400 millió eurót.
- 5 Rendelkeztek arról, hogy a vitatott intézkedés legkésőbb 2014. december 31-én hatályát veszti.
- 6 A bejelentést megelőző, 2010 januárjában indult kapcsolatfelvételek után a Spanyol Királyság az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdése alapján hivatalosan bejelentette a vitatott intézkedést a Bizottságnak (a megtámadott határozat (1), (7) és (11) preambulumbekendése).
- 7 Miután úgy tekintette, hogy a vitatott intézkedés által a kedvezményezett erőművek tulajdonosai számára előírt kötelezettségek megfelelnek egy olyan általános gazdasági érdekű szolgáltatás (a továbbiakban: ÁGÉSZ) működtetésének, amelyet a villamosenergia-ellátás biztonságának garantálása igazol (a megtámadott határozat (77)–(103) preambulumbekendése), a Bizottság megállapította, hogy fennáll az állami támogatás, mivel nem tartották tiszteletben a 2003. július 24-i Altmark Trans és Regierungspräsidium Magdeburg ítéletben (C-280/00, EBHT, EU:C:2003:415) előírt negyedik, a közszolgáltatási kötelezettségek ellentételezése mértéke meghatározásának módszerére vonatkozó feltételt (a megtámadott határozat (104)–(127) preambulumbekendése). Mindazonáltal a Bizottság a szóban forgó támogatást a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánította az EUMSZ 106. cikk (2) bekezdése alapján, mely szerint „[a]z [ÁGÉSZ-ek] működtetésével megbízott [...] vállalkozások olyan mértékben tartoznak a Szerződések szabályai, különösen a versenyszabályok hatálya alá, amennyiben ezek alkalmazása sem jogilag, sem ténylegesen nem akadályozza a rájuk bízott sajátos feladatok végrehajtását” (a megtámadott határozat (128)–(163) preambulumbekendése).
- 8 A Bizottság tehát [az EUMSZ 108. cikk] alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet (HL L 83., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 339. o.) 4. cikkének (3) bekezdése alapján úgy döntött, hogy nem emel kifogást ezen állami támogatást illetően.

Az eljárás és a felek kérelmei

- 9 A Törvényszék Hivatalához 2011. január 27-én benyújtott keresetlevelével a felperes Castelnou Energía, SL előterjesztette a jelen keresetet.
- 10 A Törvényszék Hivatalához 2011. március 3-án és 17-én, valamint április 13-án és 14-én benyújtott beadványaiban a Spanyol Királyság, a Hidroeléctrica del Cantábrico, SA, az E.ON Generación, SL, a Comunidad Autónoma de Castilla y León és a Federación Nacional de Empresarios de Minas de Carbón (Carbunión) kérte, hogy a Bizottság kérelmeinek támogatása végett beavatkozhasson a jelen eljárásba. A Törvényszék Hivatalához 2011. május 3-án benyújtott beadványában a Greenpeace-España kérte, hogy a felperes kérelmeinek támogatása végett beavatkozhasson a jelen eljárásba.

- 11 A felperes e beavatkozást kérelmezőkre figyelemmel kérte a keresetlevélben, a válaszban, valamint a válaszhoz kapcsolódó helyesbítésben szereplő egyes információk, illetve a Spanyol Királyság beavatkozási beadványában szereplő egyes információk bizalmas kezelését.
- 12 A Törvényszék nyolcadik tanácsának elnöke 2011. július 13-i végzéseivel engedélyezte a Spanyol Királyság, a Hidroeléctrica del Cantábrico, az E.ON Generación, a Comunidad Autónoma de Castilla y León és a Carbunión beavatkozását a Bizottság kérelmeinek támogatása végett. A bizalmas kezelés iránti kérelmek megalapozottságáról ekkor nem határoztak.
- 13 A Spanyol Királyság és a Hidroeléctrica del Cantábrico a többi beavatkozást kérelmezőre figyelemmel kérte a beavatkozási beadványában szereplő egyes információk bizalmas kezelését.
- 14 A Törvényszék nyolcadik tanácsának elnöke 2012. november 6-i végzésével engedélyezte a Greenpeace-España részére, hogy a felperes kérelmeinek támogatása végett beavatkozzon. A bizalmas kezelés iránti kérelmek megalapozottságáról ekkor nem határoztak.
- 15 Mivel módosult a Törvényszék tanácsainak összetétele, az előadó bírót a második tanácsba osztották be, következésképpen a jelen ügyet e tanács elé utalták.
- 16 A Törvényszék második tanácsának elnöke 2013. december 9-i végzésével helyt adott valamennyi bizalmas kezelés iránti kérelemnek, a felperes által a Spanyol Királyság vonatkozásában előterjesztett, a keresetlevél, valamint a helyesbített válasz egyes kitekert részeit érintő bizalmas kezelés iránti kérelmek kivételével. A tárgyaláson a felperes képviselője önként jelezte, hogy lemond azon adatok bizalmasságáról, amelyek védelmét kérte, ami a tárgyalás jegyzőkönyvében rögzítésre került.
- 17 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:
  - nyilvánítsa a keresetet elfogadhatónak;
  - semmisítse meg a megtámadott határozatot;
  - kötelezze a Bizottságot és a beavatkozókat a költségek viselésére.
- 18 A Greenpeace-España a felperes keresetét támogatva kéri, hogy a Törvényszék:
  - semmisítse meg a megtámadott határozatot;
  - kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére, beleértve az ő részéről felmerült költségeket is.
- 19 A Spanyol Királyság, az E.ON Generación, a Comunidad Autónoma de Castilla y León és a Carbunión által támogatott Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék:
  - utasítsa el a keresetet mint elfogadhatatlant, és másodlagosan mint megalapozatlant;
  - a felperest kötelezze a költségek viselésére.
- 20 A Hidroeléctrica del Cantábrico azt kéri, hogy a Törvényszék utasítsa el a keresetet.

A jogkérdésről

1. Az elfogadhatóságról

- 21 Anélkül, hogy a Törvényszék eljárási szabályzatának 114. cikke alapján formális elfogadhatatlansági kifogást terjesztene elő, a Spanyol Királyság, a Hidroeléctrica del Cantábrico, az E.ON Generación, a Comunidad Autónoma de Castilla y León és a Carbunión által támogatott Bizottság a jelen kereset elfogadhatatlanságára hivatkozik, annak alapján, hogy a felperesnek nincs keresetindítási joga.
- 22 Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében „[b]ármely természetes vagy jogi személy az első és második bekezdésben említett feltételek mellett eljárást indíthat a neki címzett vagy az őt közvetlenül és személyében érintő jogi aktusok ellen, továbbá az őt közvetlenül érintő olyan rendeleti jellegű jogi aktusok ellen, amelyek nem vonnak maguk után végrehajtási intézkedéseket”.
- 23 A jelen ügyben a megtámadott határozat egyetlen címzettje a Spanyol Királyság, és az a 659/1999 rendelet 1. cikke e) pontjának értelmében vett egyedi támogatásra vonatkozik, mivel azt tíz, a Real Decreto 134/2010 II. mellékletében megjelölt erőműnek nyújtják (lásd a fenti 2. pontot). Mivel tehát a megtámadott határozat egyedi hatállyal bír, nem lehet szó az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésének értelmében vett rendeleti jellegű jogi aktusról, amely a jogalkotási aktusok kivételével minden, általános hatályú jogi aktust felölel (lásd ebben az értelemben: 2014. április 3-i CFE-CGC France Télécom-Orange kontra Bizottság végzés, T-2/13, EU:T:2014:226, 28. pont).
- 24 Ebből következik, hogy mivel a felperes nem a megtámadott határozat címzettje, keresete csak azzal a feltétellel lehet elfogadható, ha őt az említett határozat közvetlenül és személyében érinti.
- 25 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint azon alanyok, akik nem címzettjei egy határozatnak, csak akkor állíthatják, hogy személyükben érintettek, ha ez a határozat sajátos jellemzőik vagy valamely, őket minden más személytől megkülönböztető ténybeli helyzet folytán vonatkozik rájuk, és ezáltal a határozat címzettjéhez hasonló módon egyéníti őket (1963. július 15-i Plaumann kontra Bizottság ítélet, 25/62, EBHT, EU:C:1963:17, 223. o.; 1993. május 19-i Cook kontra Bizottság ítélet, C-198/91, EBHT, EU:C:1993:197, 20. pont; 1993. június 15-i Matra kontra Bizottság ítélet, C-225/91, EBHT, EU:C:1993:239, 14. pont; 2005. december 13-i Bizottság kontra Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum ítélet, C-78/03 P, EBHT, EU:C:2005:761, 33. pont).
- 26 Mivel a jelen kereset állami támogatásról szóló bizottsági határozatot érint, meg kell jegyezni, hogy az állami támogatások ellenőrzési eljárása keretében különbséget kell tenni egyrészt a támogatásoknak az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdése szerinti előzetes vizsgálati szakasza – amelynek célja pusztán az, hogy a Bizottság előzetes véleményt formálhasson az adott támogatás részleges vagy teljes összeegyeztethetőségéről –, másrészt az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése szerinti vizsgálati szakasz között. Csak ez utóbbi vizsgálati szakasz keretében – amelynek célja, hogy a Bizottság számára lehetővé tegye az ügy valamennyi körülményéről való teljes körű tájékozódást – írja elő a Szerződés a Bizottság számára azt a kötelezettséget, hogy az érintetteket felhívja észrevételeik megtételére (2012. július 10-i Smurfit Kappa Group kontra Bizottság ítélet, T-304/08, EBHT, EU:T:2012:351, 45. pont; lásd továbbá ebben az értelemben: 2008. szeptember 11-i Németország és társai kontra Kronofrance ítélet, C-75/05 P és C-80/05 P, EBHT, EU:C:2008:482, 37. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 27 Ebből következik, hogy amennyiben a Bizottság az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése szerinti hivatalos vizsgálati eljárás megindítása nélkül, az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdése alapján hozott határozatával megállapítja, hogy valamely támogatás összeegyeztethető a belső piaccal, az említett eljárási garanciák kedvezményezettjei e garanciák tiszteletben tartását csak akkor tudják érvényesíteni, ha lehetőségük van arra, hogy e határozatot az európai uniós bíróság előtt megtámadják. Ezért az EUMSZ 108. cikk

- (2) bekezdése értelmében vett érintett személy által az ilyen határozat ellen benyújtott megsemmisítés iránti keresetet az uniós bíróság elfogadhatónak nyilvánítja, ha azzal a felperes az utóbbi rendelkezés által biztosított eljárási jogait kívánja védelmezni (Smurfit Kappa Group kontra Bizottság ítélet, fenti 26. pont, EU:T:2012:351, 46. pont; lásd továbbá: Németország és társai kontra Kronofrance ítélet, fenti 26. pont, EU:C:2008:482, 38. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 28 Ezzel szemben, ha a felperes a támogatás belső piaccal való összeegyeztethetőségét értékelő határozatnak a megalapozottságát vonja kétségbe, akkor pusztán az a körülmény, hogy a felperes az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése értelmében vett érintett félnek tekinthető, nem elegendő a kereset elfogadhatóságához. A felperesnek ebben az esetben azt is bizonyítania kell, hogy a fenti 25. pontban hivatkozott Plaumann kontra Bizottság ítélet (EU:C:1963:17) értelmében vett sajátos helyzetben van.
- 29 A jelen ügyben a felperes az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése értelmében vett érintett fél, mivel – ahogy azt anélkül állítja, hogy akár a Bizottság, akár a beavatkozók vitatnák, illetve hogy az ellentétes lenne az ügy valamely iratával – a vitatott intézkedés által kedvezményezett erőművek közvetlen versenytársa. Ugyanakkor a felperes a keresete alátámasztása érdekében hivatkozott jogalapok révén nem pusztán azt kifogásolja, hogy a jelen ügy körülményei között nem került sor a hivatalos vizsgálati eljárás megindítására, hanem vitatja a támogatás értékelésére vonatkozó határozat megalapozottságát is. E tekintetben a felek között vitatott, hogy a felperes olyan különleges jogállással rendelkezik-e, amely egyéníti őt az egyéb érintett gazdasági szereplőkkel szemben, és hogy ennek alapján elfogadhatóan vitatja-e a szóban forgó támogatás belső piaccal való összeegyeztethetőségének a megtámadott határozatban szereplő értékelését, függetlenül eljárási jogai megóvásától.
- 30 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy amennyiben a felperes vitatja a Bizottság azon határozatának megalapozottságát, amellyel az megtagadta a hivatalos vizsgálati eljárás megindítását, az a pusztán a körülmény, hogy egy aktus bizonyos hatást gyakorolhat az érintett piacon fennálló versenyviszonyokra, és hogy az érintett vállalkozás valamiféle versenyviszonyban állt ezen aktus kedvezményezettjével, semmiképpen sem elegendő. Ennélfogva a vállalkozás nem hivatkozhat pusztán arra, hogy a kedvezményezett vállalkozás a versenytársa, hanem ezen túlmenően azt is bizonyítania kell, hogy olyan ténybeli helyzetben van, amely a határozat címzettjéhez hasonló módon egyéníti őt (2007. november 22-i Spanyolország kontra Lenzing ítélet, C-525/04 P, EBHT, EU:C:2007:698, 32. és 33. pont, valamint 2008. december 22-i British Aggregates kontra Bizottság ítélet, C-487/06 P, EBHT, EU:C:2008:757, 47. és 48. pont). Ez különösen olyan esetben van így, ha a szóban forgó határozat tárgyát képező támogatás a felperes piaci helyzetét érzékelhetően érinti, és versenyhelyzetének e jelentős sérelme megkülönbözteti az említett támogatás által érintett egyéb gazdasági szereplőktől (lásd: Németország és társai kontra Kronofrance ítélet, fenti 26. pont, EU:C:2008:482, 40. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; lásd továbbá ebben az értelemben: Smurfit Kappa Group kontra Bizottság ítélet, fenti 26. pont, EU:T:2012:351, 57. pont).
- 31 A szintén állandó ítélkezési gyakorlat szerint a versenytárs piaci helyzetére gyakorolt jelentős hatás bizonyítása nem korlátozható egyes olyan körülmények fennállására, amelyek a versenytárs kereskedelmi vagy pénzügyi teljesítményének visszaesésére utalnak. Az állami támogatás nyújtása ugyanis sértheti valamely gazdasági szereplő versenyhelyzetét, így különösen elmaradt hasznot vagy olyan változást eredményezhet, amely kevésbé kedvező, mint az, amely a támogatás hiányában megfigyelhető lett volna. Ugyanígy a sérelem intenzitása is változhat számos tényezőtől függően, mint például az érintett piac szerkezete vagy a kérdéses támogatás jellege (Spanyolország kontra Lenzing ítélet, fenti 30. pont, EU:C:2007:698, 35. pont; 2012. január 11-i Phoenix-Reisen és DRV kontra Bizottság végzés, T-58/10, EU:T:2012:3, 46. pont). Egyébként nem az uniós bíróság feladata, hogy az elfogadhatóság vizsgálatának szakaszában végleges döntést hozzon a felperes és a szóban forgó intézkedések kedvezményezettjei közötti versenykapcsolatokról. Ebben az összefüggésben kizárólag a felperesre tartozik, hogy releváns módon megjelölje azokat az indokokat, amelyek alapján a megtámadott határozat alkalmas arra, hogy sértse jogos érdekeit azáltal, hogy lényegesen kihat a szóban forgó piacon fennálló helyzetére (lásd: a fent hivatkozott Phoenix-Reisen és DRV kontra Bizottság végzés, EU:T:2012:3, 45. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 32 A jelen ügyben a felperes olyan bizonyítékokat terjesztett elő, amelyek lehetővé tették annak megállapítását, hogy a vitatott intézkedés jelentősen kihatott versenyhelyzetére, oly módon, amely megkülönböztette az említett intézkedés által érintett többi piaci szereplőtől, vagy legalábbis, hogy olyan ténybeli helyzetben van, amely egyéníti őt.
- 33 Először a felperes rámutatott, hogy azt, hogy versenyhelyzetét a vitatott intézkedés jelentősebben érintette, mint a többi kombinált ciklusú erőmű többségének versenyhelyzetét, erőművének sajátos földrajzi elhelyezkedése magyarázza. Az erőmű ugyanis Aragónia (Spanyolország) régióban található, vagyis nem pusztán egy olyan régióban, amelyet többletkapacitás jellemez, hanem ezenfelül e régióban található a vitatott intézkedés elsődleges kedvezményezettjének tekinthető erőmű (Teruel), amelynek a hazai eredetű szénből előállítandó villamosenergia-mennyiség több mint egynegyedét kell előállítania (lásd a megtámadott határozat (62) preambulumbeközlésében szereplő táblázatot).
- 34 A felperes ezen állítást alátámasztó adatokat szolgáltatott. Ekképpen a válaszban, valamint a Bizottság támogatására beavatkozók beadványaira tett észrevételeiben bemutatta, hogy a kombinált ciklusú erőművek által előállított villamos energia mekkora hányadát vonták ki a napi piacról 2011 júniusában a vitatott intézkedés végrehajtásának eredményeként. E tekintetben mindenekelőtt rá kell mutatni, ahogy azt egyébként a Bizottság is hangsúlyozta a több beavatkozó által előterjesztett adatokkal kapcsolatban, hogy ezeket a megtámadott határozatot és a kereset benyújtását követő adatokat a jelen kereset elfogadhatóságának vizsgálata céljából figyelembe lehet venni. Ugyanis, bár a kereset elfogadhatóságát benyújtásának időpontjában kell vizsgálni, a versenyhelyzet még végre nem hajtott támogatási intézkedés általi jelentős érintettségének sajátos elfogadhatósági feltétele olyan előzetes elemzést igényel, amelyet az ezen időpontot követő adatok támaszthatnak alá (lásd ebben az értelemben: 2004. október 21-i Lenzing kontra Bizottság ítélet, T-36/99, EBHT, EU:T:2004:312, 87. pont; 2007. szeptember 20-i Fachvereinigung Mineralfaserindustrie kontra Bizottság ítélet, T-375/03, EU:T:2007:293, 60. pont). Mivel a jelen ügyben a vitatott intézkedést 2011. februárban hajtották végre, nem kifogásolható, hogy a felperes a 2011. január 27-én benyújtott keresetlevelében nem szolgáltatott ilyen adatokat. Ezt követően rá kell mutatni, hogy a Bizottság, valamint a Spanyol Királyság, amelyekkel a szóban forgó százalékos adatokat azok bizalmas kezelésének megtagadását követően közölték, semmilyen módon sem próbálták meg bizonyítani azok téves jellegét, noha erre megvolt a lehetőségük, mivel olyan százalékos adatokról van szó, amelyek tekintetében a felperes jelezte, hogy azokat a spanyolországi villamosenergia-piac rendszerének működtetője (Red Eléctrica de España, REE) által közzétett adatok alapján számították ki.
- 35 A felperes által közölt százalékos adatokból az tűnik ki, hogy a vitatott intézkedés alkalmazása nem vált ki azonos hatásokat valamennyi kombinált ciklusú erőmű vonatkozásában, valamint hogy a felperes erőműve azon három kombinált ciklusú erőmű közé tartozik, amelyek a felsorolt 39 erőmű közül a leginkább érintettek. Konkrétabban, a felperes erőművét a vitatott intézkedés kétszer annyira érinti, mint a kombinált ciklusú erőművek összességét átlagosan (60,8%, illetve 27,6%). Egyébként a vitatott intézkedés által leginkább érintett erőmű (Escatrón 3) a felperes erőművéhez hasonlóan Aragóniában található.
- 36 Másodszor a felperes rámutatott – anélkül, hogy ezt bárki vitatta volna –, hogy a két leginkább érintett, a vitatott intézkedés által kedvezményezett más erőművekkel is rendelkező tulajdonosi csoportokhoz tartozó kombinált ciklusú erőművel ellentétben az a csoport, amelyhez a felperes tartozik, nem rendelkezik másik erőművel, és így nincs lehetősége arra, hogy a vitatott intézkedés által generált bevételekkel ellentételezze az említett intézkedés által okozott, becslése szerint több mint 50 millió eurót kitevő veszteségeket.
- 37 A felperes ily módon bizonyította, hogy fennállt versenyhelyzetének olyan sérelme, amely alapján megkülönböztethető a többi, a vitatott intézkedés által sértett, nem kedvezményezett erőműtől.
- 38 A Bizottság és a Bizottságot támogató beavatkozók által előadott egyik érv és körülmény sem alkalmas e megfontolás megkérdőjelezésére.

- 39 Először, a Bizottság és a Spanyol Királyság állításával ellentétben, és ahogy az többek között az alábbi 95. és 96. pontban megállapításra kerül, az elsőbbségi lehívási mechanizmus a bejelentett támogatási intézkedés szerves részét képezi, így e mechanizmus fenti 33–36. pontban figyelembe vett hatásai elegendők lehetnek annak bizonyításához, hogy a felperest a megtámadott határozat tárgyát képező vitatott intézkedés személyében érinti.
- 40 Másodszor a Bizottság és a Spanyol Királyság által annak alátámasztása érdekében hivatkozott érvek és adatok, hogy a kombinált ciklusú erőművek termelését nem érintette a vitatott intézkedés, a jelen ügyben nem relevánsak, mivel – ahogy azt a felperes megalapozottan hangsúlyozza – ezek az érvek és adatok általános jelleggel vonatkoznak az e kategóriába tartozó erőművek összességére, és nem teszik lehetővé e kategórián belül különleges helyzetek fennállásának kizárását. Ezenfelül, ha egyáltalán nőtt a kombinált ciklusú erőművek általi villamosenergia-termelés a vitatott intézkedés végrehajtása óta, amint azt e felek állítják, e növekedés csak megerősíti a felperes helyzetének sajátos jellegét a kategóriájához tartozó erőművek között, mivel a felperes azt állította, hogy a vitatott intézkedés alkalmazását követő hónapokban erőműve hosszú időszakokra leállt, ami szükségképpen termelésének csökkentéséhez vezetett, anélkül hogy a Bizottság, illetve a Bizottságot támogató beavatkozók olyan körülményeket terjesztettek volna elő, amelyek megkérdőjeleznék ezt az állítást.
- 41 Harmadszor a jelen ügyben a felperes személyében való érintettségének megkérdőjelezésére ugyancsak nem alkalmasak a Spanyol Királyság és a Hidroeléctrica del Cantábrico által előterjesztett azon érvek, amelyek lényege, hogy úgy tekintik, hogy a felperesnek megvolt a lehetősége arra, hogy elkerülje kereskedelmi vagy pénzügyi teljesítményének visszaesését, azáltal hogy erőművét egy másik régióban helyezi el, vagy pedig utakat talál egyéb piacokra. Az ítélkezési gyakorlat szerint ugyanis az, hogy a vállalkozásnak sikerül elkerülnie vagy korlátoznia ezt a visszaesést, például a tevékenység gazdaságosabbá tételével vagy jövedelmezőbb piacokra való kiterjesztésével, nem eredményezheti a vállalkozás keresetességi jogának kizárását, mivel az ilyen lépések nem kérdőjelezik meg a támogatás által a helyzetére gyakorolt jelentős hatásokat, sőt, azok e hatás következményei (lásd ebben az értelemben: Spanyolország kontra Lenzing ítélet, fenti 30. pont, EU:C:2007:698, 36. pont). A Spanyol Királyság és a felperes által szolgáltatott, a többi fél által nem vitatott adatok alapján mindenképpen ki lehet jelteni, hogy nem lehet úgy tekinteni, hogy a felperes elkerülte vagy legalábbis korlátozta kereskedelmi helyzetének visszaesését azáltal, hogy utakat talált egyéb piacokra. A vitatott intézkedés alkalmazásának első hét hónapja során ugyanis az ún. „technikai korlátozások” piacán csak körülbelül a piacról a vitatott intézkedés eredményeként kizárólag 2011 júniusában kivont villamosenergia-mennyiség 15%-át sikerült értékesítenie.
- 42 Negyedszer nem releváns az a Hidroeléctrica del Cantábrico által a tárgyaláson előadott és a felperes által nem vitatott érv sem, amely szerint a felperes által előállított villamos energiát nem a vitatott intézkedés alkalmazásának eredményeként vonták ki a piacról a 2012 és 2014 közötti időszak során. Egyrészt ugyanis, ahogy arra a felperes a tárgyalás során rámutatott, a kivonás ezen elmaradásának az volt az oka, hogy úgy döntött, hogy nem tart fenn villamosenergia-kínálatot a napi piacon, és így meghosszabbítja leállását, figyelemmel kínálata 2011. évi kivonásának terjedelmére, valamint arra, hogy ebből következően nehezen tudta vállalni gázbeszerzésre irányuló szerződéses kötelezettségeit. E magyarázatot, amely csak megerősíti a vitatott intézkedés által a felperes versenyhelyzetére gyakorolt hatás jelentőségét, nem cáfolja a felperes ajánlatainak versenyképtelenségére vonatkozó, több beavatkozó által hangoztatott állítás sem. Az ilyen versenyképességi probléma ugyanis indokolhatja egy ajánlat elfogadásának elmaradását, de nem indokolhatja az ajánlat megtételének hiányát, ezenfelül pedig nem kizárt, hogy ezt az állítólagos versenyképességi problémát éppen a vitatott intézkedés okozta, tekintettel arra, hogy az említett intézkedés hatálybalépését megelőzően a felperes számára semmilyen nehézséget nem jelentett, hogy a napi piacon ajánlatokat tegyen. Másrészt, és mindenféleképpen, mivel a felek a tárgyaláson elfogadták, hogy a vitatott intézkedés legjelentősebb hatásait a 2011. év során váltotta ki, valamint mivel a felperes által versenyhelyzete ezen év során megvalósult jelentős érintettségének bizonyítása érdekében előterjesztett adatokat nem vitatták, a felperestől nem lehet azt követelni, hogy keresete elfogadhatóságának elismerése érdekében a jelen ügyben bizonyítsa a vitatott intézkedés alkalmazásának teljes időtartama alatti lényeges érintettségének fennállását is.

- 43 A felperest ebből következően a megtámadott határozat személyében érinti. Emellett a megtámadott határozat közvetlenül is érinti, mivel a jelen ügyben pusztán elméleti annak lehetősége, hogy a spanyol hatóságok úgy döntsenek, hogy nem nyújtják az engedélyezett támogatásokat, és az említett hatóságok ilyen irányú cselekvési szándéka nem kétséges (lásd ebben az értelemben: 2009. november 18-i Scheucher-Fleisch és társai kontra Bizottság ítélet, T-375/04, EBHT, EU:T:2009:445, 36. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 44 A fentiek összességéből az következik, hogy a jelen keresetet teljes egészében elfogadhatónak kell nyilvánítani.

2. Az ügy érdeméről

- 45 A felperes keresete alátámasztására formálisan nyolc jogalapra hivatkozik, amelyek öt jogalapba csoportosíthatók.

Az első, a felperes EUMSZ 108. cikk (2) bekezdésében előírt eljárási jogainak, valamint a védelemhez való jog tiszteletben tartása és a megfelelő ügyintézés általános elveinek megsértésére alapított jogalapról

- 46 A Greenpeace-España által támogatott felperes előadja, hogy a Bizottság megsértette eljárási jogait, mivel nem került sor az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdésében előírt hivatalos vizsgálati eljárás megindítására. A felperes szerint azáltal, hogy megtagadta a hivatalos vizsgálati eljárás megindítását, a Bizottság megsértette továbbá a vitatott intézkedés gondos és pártatlan vizsgálatára irányuló kötelezettségét, és ilyen módon a megfelelő ügyintézés elvét, továbbá a védelemhez való jog tiszteletben tartásának elvét, mivel a felperes számára nem biztosítottak lehetőséget arra, hogy érintett félként kifejtse észrevételeit.
- 47 Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy az állami támogatások ellenőrzési eljárása keretében különbséget kell tenni egyrészt a támogatásoknak az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdése szerinti előzetes vizsgálati szakasza, másrészt az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése szerinti hivatalos vizsgálati szakasz között (lásd a fenti 26. pontot). Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése szerinti eljárás nélkülözhetetlen, ha a Bizottságnak komoly nehézséget okoz annak megállapítása, hogy valamely támogatás a belső piaccal összeegyeztethető-e (lásd: 2009. február 10-i Deutsche Post és DHL International kontra Bizottság ítélet, T-388/03, EBHT, EU:T:2009:30, 88. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 48 A Bizottság tehát valamely állami intézkedés javára hozandó határozat elfogadásakor csak abban az esetben szorítkozhat az EUMSZ 108. cikkének (3) bekezdése szerinti előzetes szakaszra, ha az első vizsgálat során megbizonyosodott arról, hogy ez az intézkedés vagy nem képez az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett támogatást, vagy ha támogatásnak minősül, akkor összeegyeztethető a Szerződéssel. Ha azonban ezen első vizsgálat során a Bizottság ezzel ellentétes következtetésre jut, vagy nem tudja minden kétséget kizáróan megítélni a vitatott intézkedést, akkor köteles minden szükséges véleményt beszerezni, valamint e célból az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése szerinti eljárást megindítani (British Aggregates kontra Bizottság ítélet, fenti 30. pont, EU:C:2008:757, 186. és 187. pont; 2011. szeptember 27-i 3F kontra Bizottság ítélet, T-30/03 RENV, EBHT, EU:T:2011:534, 53. pont).
- 49 E kötelezettség közvetlenül az ítélkezési gyakorlat által értelmezett és a 659/1999 rendelet 4. cikke (4) bekezdésének rendelkezéseivel megerősített EUMSZ 108. cikk (3) bekezdéséből ered, amikor a Bizottság az előzetes vizsgálat után megállapítja, hogy a bejelentett intézkedés kétségeket vet fel a belső piaccal való összeegyeztethetőségét illetően (lásd: Smurfit Kappa Group kontra Bizottság ítélet, fenti 26. pont, EU:T:2012:351, 62. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 50 Ennélfogva az ügy ténybeli és jogi körülményei alapján a Bizottság feladata annak meghatározása, hogy a támogatás összeegyeztethetőségének vizsgálata során felmerült nehézségek szükségessé teszik-e a hivatalos vizsgálat eljárás megindítását. Ennek az értékelésnek három követelménynek kell eleget tennie (lásd: Deutsche Post és DHL International kontra Bizottság ítélet, fenti 47. pont, EU:T:2009:30, 89. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 51 Először, az EUMSZ 108. cikk a valamely támogatás belső piaccal való összeegyeztethetőségéről az előzetes vizsgálati eljárás végén történő határozathozatalra irányuló bizottsági hatáskört kizárólag az olyan intézkedésekre korlátozza, amelyek nem vetnek fel komoly nehézséget, tehát ez a követelmény kizárólagos jellegű. A Bizottság ezért nem tagadhatja meg a hivatalos vizsgálati eljárás megindítását más körülményekre, például harmadik felek érdekére, az eljárás gazdaságosságával vagy az adminisztratív, illetve politikai célszerűséggel kapcsolatos megfontolásokra hivatkozva (lásd: Deutsche Post és DHL International kontra Bizottság ítélet, fenti 47. pont, EU:T:2009:30, 90. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 52 Másodsor, ha a Bizottság komoly nehézségekkel kerül szembe, köteles megindítani a hivatalos eljárást, és e tekintetben nem rendelkezik mérlegelési jogkörrel (lásd: Deutsche Post és DHL International kontra Bizottság ítélet, fenti 47. pont, EU:T:2009:30, 91. pont).
- 53 Harmadszor, a komoly nehézségek fogalma objektív természetű. E nehézségek meglétét mind a megtámadott aktus elfogadásának körülményeit, mind annak tartalmát illetően objektív módon kell vizsgálni, összehasonlítva a határozat indokait azokkal az információkkal, amelyek a vitatott támogatásnak a belső piaccal való összeegyeztethetőségéről való döntéskor a Bizottság rendelkezésére álltak. Következésképpen, ellentétben az E.ON Generación által előadottakkal, a Törvényszék által a komoly nehézségek meglétét illetően elvégzett jogszerűségi vizsgálat a jellegénél fogva nem korlátozódhat a nyilvánvaló mérlegelési hiba fennállásának vizsgálatára (lásd ebben az értelemben: Deutsche Post és DHL International kontra Bizottság ítélet, fenti 47. pont, EU:T:2009:30, 92. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 54 E tekintetben rá kell mutatni, hogy a felperest terhelő annak bizonyítása, hogy komoly nehézségek álltak fenn, és ezt egybevágó valószínűsítő körülmények csoportjával teheti meg, amelyek egyrészt az előzetes vizsgálati szakasz körülményeire és időtartamára, másrészt a megtámadott határozat tartalmára vonatkoznak (2001. március 15-i Prayon-Rupel kontra Bizottság ítélet, T-73/98, EBHT, EU:T:2001:94, 49. pont; 2013. szeptember 16-i Colt Télécommunications France kontra Bizottság ítélet, T-79/10, EU:T:2013:463, 37. pont).
- 55 A jelen ügyben a felperes szerint a hivatalos vizsgálati eljárás megindítását szükségessé tevő komoly nehézségek fennállására utalnak egyrészt az előzetes vizsgálati eljárással, másrészt pedig a megtámadott határozat tartalmával kapcsolatos valószínűsítő körülmények.

Az előzetes vizsgálati eljárással kapcsolatos valószínűsítő körülmények

- 56 A felperes szerint négy, a megtámadott határozat meghozatalát megalapozó előzetes vizsgálati eljárással kapcsolatos körülmény bizonyítja azt, hogy a Bizottság komoly nehézségekkel szembesült a vitatott intézkedés értékelése során.

– Az első, az előzetes vizsgálati eljárás időtartamával kapcsolatos valószínűsítő körülményről

- 57 A felperes előadja, hogy a jelen ügyben az előzetes vizsgálati eljárás túlzott időtartama utal a komoly nehézségek fennállására. A megtámadott határozatot ugyanis közel négy és fél hónappal a vitatott intézkedés bejelentését követően hozták meg, holott a 659/1999 rendelet által előírt határidő két hónap. Ezt az időtartamot az magyarázza, hogy a Bizottságon belül is kétségek merültek fel a vitatott

intézkedés belső piaccal való összeegyeztethetőségét illetően. A felperes ehhez a válaszban hozzáteszi, hogy figyelemmel a vitatott intézkedés előzetes bejelentésének időpontjára, vagyis 2009. december 18-ra, az előzetes vizsgálati eljárás több mint kilenc hónapig tartott.

- 58 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az előzetes vizsgálat időtartama más körülményekkel együtt a Bizottság komoly nehézségeire utaló valószínűsítő körülménynek minősülhet, amennyiben jelentősen meghaladja az ilyen vizsgálathoz rendesen szükséges időt (2000. május 10-i SIC kontra Bizottság ítélet, T-46/97, EBHT, EU:T:2000:123, 102. pont; 2012. július 10-i TF1 és társai kontra Bizottság ítélet, T-520/09, EU:T:2012:352, 54. pont).
- 59 A 659/1999 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének értelmében az előzetes vizsgálat az érintett intézkedés bejelentésének kézhezvételét követően kezdődik. A 659/1999 rendelet 4. cikkének (5) bekezdése azt írja elő, hogy az előzetes vizsgálatot befejező határozatokat két hónapon belül kell meghozni. E rendelkezés szerint ez a határidő a teljes bejelentés kézhezvételét követő napon kezdődik.
- 60 Rá kell mutatni, hogy a 659/1999 rendelet 2. cikkének (2) bekezdése alapján a bejelentés csak akkor teljes, ha lehetővé teszi a Bizottság számára, hogy az előzetes vizsgálati eljárásnak, illetve a hivatalos vizsgálati eljárásnak megfelelő határozatot hozzon. Ezenkívül ugyanezen rendelet 4. cikkének (5) bekezdése szerint „[a] bejelentés akkor tekinthető teljesnek, ha annak kézhezvételétől számított két hónapon belül vagy a kért kiegészítő információk átvételétől számított két hónapon belül a Bizottság nem kér további információt”.
- 61 Ezekből az együttesen értelmezett rendelkezésekből következik, hogy a bejelentés csak akkor tekinthető teljesnek, ha a Bizottsághoz minden olyan információ beérkezett, amely lehetővé teszi számára, hogy kialakítsa elsődleges véleményét az érintett rendelkezés jellegéről és hatásairól. Akkor tekinthető úgy, hogy ezek az információk szerepelnek a bejelentésben, ha a Bizottság az annak kézhezvételét követő két hónapon belül nem kér további információkat. Ezzel szemben, ha a Bizottság további információkéréseket fogalmaz meg, a bejelentést az utolsó kért információk kézhezvételekor kell teljesnek tekinteni, így a 659/1999 rendelet 4. cikkének (5) bekezdésében előírt két hónapos határidő csak ezen időpontban kezdődik (TF1 és társai kontra Bizottság ítélet, fenti 58. pont, EU:T:2012:352, 61. és 62. pont).
- 62 A jelen ügyben a Spanyol Királyság a vitatott intézkedést 2010. május 12-én jelentette be a Bizottságnak (a megtámadott határozat (1) preambulumbekkezdése). E bejelentést 2010. június 14-én és 15-én kiegészítették (a megtámadott határozat (2) preambulumbekkezdése).
- 63 Mivel a Bizottság e bejelentést nem tekintette teljesnek, 2010. augusztus 13-i levelével további információkat kért a Spanyol Királyságtól (a megtámadott határozat (3) preambulumbekkezdése).
- 64 A spanyol hatóságok e kérésre a 2010. augusztus 31-i levéllel válaszoltak (a megtámadott határozat (3) preambulumbekkezdése).
- 65 2010. szeptember 3-án és 17-én a spanyol hatóságok, ahogy azt a tárgyaláson kiemelték, önként kiegészítő információkat küldtek a Bizottság részére (a megtámadott határozat (4) és (5) preambulumbekkezdése).
- 66 Ekképpen legkorábban a spanyol hatóságok által a Bizottság felhívására (lásd a fenti 60. pontot) küldött utolsó kiegészítő információk kézhezvételétől, vagyis 2010. augusztus 31-től, a 2010. augusztus 13-i információkérésre adott utolsó válaszuk időpontjától kell számítani az előzetes vizsgálati eljárás időtartamát, nem pedig, ahogy azt a felperes állítja, a 2010. május 12-i eredeti bejelentéstől, sőt már 2009. december 18-tól. Ennélfogva sem az eredeti bejelentést megelőző időtartamokat, sem pedig az eredeti bejelentés és a spanyol hatóságok által adott utolsó válasz között felmerült időtartamokat nem lehet figyelembe venni az előzetes vizsgálati eljárás időtartamának számításánál.

- 67 Ennélfogva a felperes előadásával ellentétben úgy kell tekinteni, hogy a 2010. szeptember 29-én kelt megtámadott határozatot a 659/1999 rendelet által előírt két hónapos határidőn belül hozták, amely a 2010. augusztus 31. utáni napon kezdődött, nem pedig a felperes által hivatkozott négy és fél hónapos, sőt kilenc hónapnál is hosszabb időtartam alatt.
- 68 Következésképpen a felperes nem állíthatja megalapozottan, hogy az előzetes vizsgálati eljárás időtartama a komoly nehézségek fennállására utaló valószínűsítő körülménynek minősül.
- A második, a Bizottság és a spanyol hatóságok közötti levelezésre vonatkozó valószínűsítő körülményről
- 69 A felperes előadja, hogy az, hogy a Bizottság öt, kiegészítő információkat tartalmazó levelet kapott a spanyol hatóságoktól, nyilvánvalóvá teszi az ügy bonyolultságát. Rámutat, hogy ha a Bizottságnak nem lettek volna kétségei, a Spanyol Királyság nem tekintette volna szükségesnek, hogy ennyi információt szolgáltasson a részére.
- 70 E tekintetben emlékeztetni kell az állandó ítélkezési gyakorlatra, amely szerint pusztán az a tény, hogy a Bizottság és a bejelentő tagállam az előzetes vizsgálat szakaszában megbeszéléseket folytatott egymással, és ennek keretében a Bizottság kiegészítő információkat kért az ellenőrzése alá vont intézkedésekről, önmagában nem tekinthető arra utaló valószínűsítő körülménynek, hogy ezen intézmény az értékelés során komoly nehézségekkel szembesült. Nem lehet ugyanakkor kizárni, hogy a Bizottság és a bejelentő tagállam között az eljárás e szakaszában folytatott megbeszélések tartalma bizonyos körülmények között ilyen nehézségek fennállására világíthat rá (lásd: TF1 és társai kontra Bizottság ítélet, fenti 58. pont, EU:T:2012:352, 76. és 77. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 71 A jelen ügyben a Bizottság 2010. augusztus 13-án információkérését küldött a Spanyol Királyság részére, az utóbbi pedig nem csupán válaszolt a Bizottság e megkeresésére, hanem több kiegészítő információt is adott, vagyis az eredeti bejelentésen kívül összesen öt levelet küldött.
- 72 A Bizottság ugyanakkor kijelentette – ahogy azt a Spanyol Királyság is megerősítette a tárgyalás során –, hogy kizárólag egy sor olyan technikai pontosítást kért, amely többek között az ellentételezés számítására vonatkozott, valamint a villamosenergia-ellátás biztonságával kapcsolatos kockázatokra vonatkozó kiegészítő információkat. Vizsgálatának hatóköre tehát szigorúan a bejelentett vitatott intézkedésnek az EUMSZ 106. cikk (2) bekezdésében meghatározott egyes feltételekre figyelemmel végzett vizsgálatára korlátozódott. Ez az információkérés tehát önmagában nem tekinthető olyannak, amely komoly nehézségek fennállására utal. Egyébként az ítélkezési gyakorlat azt a tényt sem tekinti komoly nehézségek fennállására utaló körülménynek, hogy az információkérésekben feltett kérdések és az azokra adott válaszok, többek között mivel sok van belőlük, arra utalnak, hogy a Bizottságnak kételyei vannak a bejelentett intézkedést illetően az állami támogatásokra vonatkozó rendelkezések tekintetében, mivel ezeket a kételyeket a nemzeti hatóságok által az említett megkeresésekre adott válaszok eloszlathatták (lásd: Colt Télécommunications France kontra Bizottság ítélet, fenti 54. pont, EU:T:2013:463, 63. és 65. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Márpedig a jelen ügyben az, hogy a Bizottság nem érezte szükségesnek, hogy második információkérését is küldjön az első megkeresésre adott válaszokat követően, azt a tényt támasztja alá, hogy még ha feltételezzük is, hogy voltak kételyei a vitatott intézkedést illetően, ezeket eloszlatták.
- 73 E körülmények között a Bizottság és a spanyol hatóságok közötti levélváltások nem tekinthetők olyan körülményeknek, amelyek feltárják a vitatott intézkedés vizsgálata által eredményezett komoly nehézségek fennállását.

– A harmadik, a vitatott intézkedés módosítására vonatkozó valószínűsítő körülményről

- 74 A válaszban a felperes előadja, hivatkozva az ítélkezési gyakorlatra, hogy az a Spanyol Királyság által megerősített tény, hogy a Bizottság azt kérte a spanyol hatóságoktól, hogy módosítsák a vitatott intézkedést, arra utal, hogy komoly kétségek merültek fel a vitatott intézkedés belső piaccal való összeegyeztethetőségét illetően.
- 75 E tekintetben rá kell mutatni, hogy amennyiben a felpereshez hasonló módon úgy tekintenénk, hogy a vitatott intézkedés módosítása, amennyiben arra a Bizottság kérésére kerül sor az előzetes eljárás során, komoly nehézségekre utal, akkor figyelmen kívül hagynánk az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdésének, illetve a rendelkezés által előírt előzetes eljárásnak a célját. Az EUMSZ 108. cikke (3) bekezdésének, illetve a megfelelő ügyintézés őt terhelő kötelezettségének megfelelően ugyanis a Bizottság párbeszédet kezdhet a bejelentő tagállammal annak érdekében, hogy az előzetes eljárás során legyőzzék – adott esetben a tervezett támogatási intézkedés módosításával – azokat az esetleges nehézségeket, amelyek a bejelentett intézkedés megítélése kapcsán felmerülhetnek, anélkül hogy meg kellene indítani a hivatalos vizsgálati eljárást (lásd ebben az értelemben: 2013. szeptember 16-i Iliad és társai kontra Bizottság ítélet, T-325/10, fellebbezés alatt, EU:T:2013:472, 75. és 78. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 76 Ezenkívül, még ha a szóban forgó módosításra a vitatott intézkedés bejelentését megelőző szakaszban került is sor, ahogy azt a Bizottság állítja, az akkor sem jelenthet komoly nehézségek fennállására utaló valószínűsítő körülményt, mivel az ilyen nehézségek fennállását akkor kell megvizsgálni, amikor a nemzeti intézkedést bejelentett formájában összevetik az állami támogatásokra vonatkozó szabályokkal. Ehhez hozzá kell tenni, hogy a bejelentés előtt a Bizottság és a bejelentő állam közötti levélváltások egy tervezett nemzeti intézkedés olyan vetületeinek orvoslására is irányulnak, amelyek problémát jelenthetnek az állami támogatásokra vonatkozó szabályok szempontjából. Ennélfogva, ellentétben a felperes állításával, vagy az adott probléma fennmarad a bejelentést követően, amely esetben a Bizottság megindítja hivatalos vizsgálati eljárást, amely lehetővé teszi az érintett harmadik személyek számára, hogy gyakorolják észrevételek tételéhez való jogukat, vagy pedig az említett problémát megoldják, és az érintett harmadik személyeket semmilyen ilyen irányú jog nem illet meg.
- 77 E megfontolásokat a felperes által hivatkozott 1984. március 20-i Németország kontra Bizottság ítélet (84/82, EBHT, EU:C:1984:117) sem kérdőjelezi meg, mivel az ezen ítélet alapjául szolgáló ügyben a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a szóban forgó nemzeti jogszabály jelentős módosításai ellenére nem minden felmerült nehézség oldódott meg, ami egyéb körülményekkel együtt azt eredményezte, hogy a Bíróság megsemmisítette a Bizottság arra vonatkozó határozatát, hogy nem indítja meg a hivatalos vizsgálati eljárást (az ítélet 16. és 19. pontja). Ekképpen, nem a nemzeti intézkedés módosításait tekintették komoly nehézségek fennállására utaló valószínűsítő körülménynek, hanem e módosítások elégtelenségét, mivel azok nem tették lehetővé a Bizottság valamennyi, az említett intézkedéssel kapcsolatos kételyének eloszlatását. Márpedig a jelen ügyben a felperes semmilyen módon nem állítja azt, hogy a vitatott intézkedés tekintetében állítólagosan eszközölt módosítás elégtelen lett volna.
- 78 Ebből következik, hogy a vitatott intézkedés módosítása nem tekinthető olyannak, amely az említett intézkedés vizsgálata során felmerült komoly nehézségek fennállására utal.

– A negyedik, a spanyol hatóságok és gazdasági szereplők kifogásaira vonatkozó valószínűsítő körülményről

- 79 A felperes szerint az ügy bonyolultságát mutatják a Bizottság részére több piaci szereplő, köztük a felperes által benyújtott észrevételek is, valamint a Comisión Nacional de la Competencia (CNC, spanyol nemzeti versenybizottság) és a Comisión Nacional de Energía (CNE, spanyol nemzeti energiabizottság) jelentései is. Ezek az észrevételek és jelentések egyértelművé tették, hogy a vitatott intézkedés nem tartja tiszteletben a Szerződés és a másodlagos jog egyes rendelkezéseit, így annak

alapján a Bizottságnak meg kellett volna indítania a hivatalos vizsgálati eljárást. A válaszban a felperes rámutat, hogy bár a CNC és a CNE nem rendelkezik hatáskörrel arra, hogy döntsön a támogatás fennállásáról és a belső piaccal való összeegyeztethetőségéről, jelentéseik, amelyek hangsúlyozzák a vitatott intézkedést alkotó három elem elválaszthatatlanságát, valamint az intézkedés egyértelműen aránytalan jellegét, mindazonáltal az említett intézkedés vizsgálata által felvetett komoly nehézségekre utalnak.

- 80 A Greenpeace-España hangsúlyozza, hogy több harmadik személy is kifejezte aggodalmát a vitatott intézkedés alkalmazása eredményeként a környezetre gyakorolt negatív hatásokat illetően.
- 81 Emlékeztetni kell arra, hogy a komoly nehézségek fogalma objektív természetű, valamint hogy e nehézségek meglétét többek között a megtámadott aktus elfogadásának körülményeit illetően objektív módon kell vizsgálni (lásd a fenti 53. pontot).
- 82 Ebből következik, hogy a komoly nehézségek fennállásának megállapítása céljából nem lehet figyelembe venni a vitatott intézkedés tekintetében tett kifogások számát és terjedelmét. A vitatott intézkedés tekintetében tett kifogások ilyen figyelembevételre ugyanis azt eredményezné, hogy a hivatalos vizsgálati eljárás megindítását a nemzeti projekt által kiváltott ellenkezéstől tennénk függővé, nem pedig azoktól a nehézségektől, amelyekkel a Bizottság az említett projekt vizsgálata során ténylegesen szembesült. Ezenfelül, ahogy azt a Spanyol Királyság megjegyzi, e figyelembevétel azt eredményezné, hogy egy projekt ellenzői könnyedén késleltethetnék annak Bizottság általi vizsgálatát azáltal, hogy fellépésük révén arra köteleznék azt, hogy indítsa meg a hivatalos vizsgálati eljárást (Colt Télécommunications France kontra Bizottság ítélet, fenti 54. pont, EU:T:2013:463, 73. és 74. pont).
- 83 Ezzel szemben nem kizárt, hogy a szóban forgó gazdasági szereplők és hatóságok által megfogalmazott kifogások tartalma a vitatott intézkedés vizsgálata során felmerült komoly nehézségekre utalhat (Colt Télécommunications France kontra Bizottság ítélet, fenti 54. pont, EU:T:2013:463, 75. pont). Márpedig, mivel az említett kifogások a felperes és a Greenpeace-España által a komoly nehézségek fennállása tekintetében a megtámadott határozat tartalmára alapított valószínűsítő körülményekkel kapcsolatban megfogalmazott megfontolásokhoz kapcsolódnak, azokat ezzel összefüggésben kell megvizsgálni (lásd a lenti 86. és azt követő pontokat).
- 84 Ennélfogva meg kell állapítani, hogy a szóban forgó magán és állami szereplők kifogásai, bármilyen sok is van belőlük, illetve még ha feltételezzük is, hogy azok egybehangzóak, akkor sem alkalmasak önmagukban arra, hogy rávilágítsanak komoly nehézségek fennállására.
- 85 A fenti megfontolásokra figyelemmel azt kell megállapítani, hogy az előzetes vizsgálati eljárás lefolyására vonatkozó állítólagos valószínűsítő körülmények egyedileg, illetve valószínűsítő körülmények csoportjaként vizsgálva sem teszik lehetővé olyan komoly nehézségek fennállásának megállapítását, amelyek szükségessé tették volna a hivatalos vizsgálati eljárás megindítását.

A megtámadott határozat tartalmára vonatkozó valószínűsítő körülmények

- 86 A felperes és a Greenpeace-España lényegileg arra hivatkozik, hogy a megtámadott határozat tartalmából négy arra vonatkozó valószínűsítő körülmény tűnik ki, hogy a vitatott intézkedés vizsgálata komoly nehézségekkel járt.

– Az első, a vitatott intézkedés hiányos elemzésére vonatkozó valószínűsítő körülményről

- 87 A felperes a vitatott intézkedés Bizottság által végzett vizsgálatának hiányos jellegére hivatkozik. Különösen azt állítja, utalva a második jogalappal összefüggésben kifejtett érveire, hogy a Bizottság nem vizsgálta meg azt a három elemet, amely ugyanakkor elválaszthatatlanul kapcsolódik a vitatott intézkedéshez, vagyis a villamosenergia-előállítók részére juttatott pénzügyi ellentételezést, az

- elsőbbségi lehívási mechanizmust és a hazai eredetű szén vásárlására irányuló kötelezettséget, ezáltal elkerülve a döntést az érintett felek által hivatkozott több érv tekintetében. A felperes ehhez válaszában hozzáteszi, hogy a Törvényszék elnöke maga is megerősítette a 2011. február 17-i Gas Natural Fenosa SDG kontra Bizottság végzésben (T-484/10 R, EU:T:2011:53, 68. pont), hogy a Bizottság hiányos előzetes vizsgálatot folytatott, mivel kizárólag a pénzügyi ellentételezés belső piaccal való összeegyeztethetőségét vizsgálta meg.
- 88 Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlatból az tűnik ki, hogy az előzetes vizsgálati eljárás során a Bizottság által vezetett vizsgálat elégtelen vagy hiányos volta komoly nehézségek fennállására utaló valószínűsítő körülménynek minősül (lásd: Smurfit Kappa Group kontra Bizottság ítélet, fenti 26. pont, EU:T:2012:351, 81. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 89 A jelen ügyben az ideiglenes intézkedésről határozó bíró ténylegesen ezen első, a vitatott intézkedés elégtelen vizsgálatán alapuló komoly nehézségek fennállására utaló valószínűsítő körülmény alapján állapította meg a megtámadott határozat végrehajtásának felfüggesztésére irányuló kérelem tekintetében a *fumus boni iuris* fennállását a fenti 87. pontban hivatkozott Gas Natural Fenosa SDG kontra Bizottság végzésben (EU:T:2011:53, 62–70. pont), valamint a 2011. február 17-i Iberdrola kontra Bizottság végzésben (T-486/10 R, EU:T:2011:54, 56–64. pont), az Endesa és Endesa Generación kontra Bizottság végzésben (T-490/10 R, EU:T:2011:55, 55–63. pont), és a Comunidad Autónoma de Galicia kontra Bizottság végzésben (T-520/10 R, EU:T:2011:56, 50–58. pont).
- 90 Az ideiglenes intézkedésről határozó bíró ezen, jellegüknél fogva anyagi jogerővel nem rendelkező (2002. február 14-i Bizottság kontra Artegoda végzés, C-440/01 P(R), EBHT, EU:C:2002:95, 66. pont) végzéseiből mindazonáltal nem lehet azt a következtetést levonni, hogy az első, a felperes eljárási jogainak megsértésére alapított jogalapot a jelen ügyben megalapozottnak kell nyilvánítani azzal az indokkal, hogy a Bizottság az előzetes eljárás során nem vizsgálta meg valamennyi, a szóban forgó támogatást alkotó elemet.
- 91 A megtámadott határozatból ugyanis – ahogy egyébként az ideiglenes intézkedés iránti eljárásokban hozott, fent hivatkozott végzésekből is – kitűnik, hogy a spanyol hatóságok által bejelentett támogatási intézkedés – ahogy azt a felek is egybehangzóan elismerik – három elemből áll, a pénzügyi ellentételezésből, az elsőbbségi lehívási mechanizmusból és a hazai eredetű szén vásárlására irányuló kötelezettségből (ezeket kiegészíti az e szénből villamos energia előállítására irányuló kötelezettség is).
- 92 Pontosabban, ahogy az a vitatott intézkedés megtámadott határozatban található leírásából (2. pont) kitűnik, az intézkedés a spanyolországi villamosenergia-ellátás biztonságának garantálására irányul, mivel arra kötelezi a kedvezményezett villamosenergia-előállító erőműveket, hogy a spanyol szénbányáktól vásároljanak hazai eredetű szenet, és bizonyos mennyiségű villamos energiát e szénből állítsanak elő. Annak érdekében, hogy biztosítsa, hogy a kedvezményezett erőművek képesek legyenek eladni a hazai eredetű szénből előállított villamosenergia-mennyiségeket, és ezáltal garantálja a spanyolországi villamosenergia-ellátás biztonságát, a vitatott intézkedés kialakította az elsőbbségi lehívási mechanizmust, ezáltal privilegizált hozzáférést biztosítva e piachoz a kedvezményezett erőművek számára azzal, hogy az érintett erőművek tulajdonosainak az általuk viselt előállítási többletköltségek és a villamos energia piaci eladási ára közötti különbségnek megfelelő ellentételezést fizetnek (lásd a fenti 2–4. pontot is).
- 93 Ebből először az következik, hogy a vitatott intézkedésben előírt pénzügyi ellentételezés célja a spanyolországi villamosenergia-ellátás biztonságának garantálására irányuló, a hazai eredetű szén megvásárlására irányuló kötelezettségből, illetve e szénből villamos energia előállítására irányuló kötelezettségből álló közszolgáltatási kötelezettségek által okozott költségek fedezése volt.

- 94 Következésképpen a hazai eredetű szén megvásárlására irányuló kötelezettség Bizottság által elvégzendő elemzése során azt kellett megvizsgálni, hogy egy ilyen kötelezettséget ténylegesen olyan közszolgáltatási kötelezettségnek lehetett-e minősíteni, amely ellentételezés alapjául szolgálhat. Márpedig a Bizottság végzett ilyen elemzést, amikor értékelte azt, hogy fennáll-e az EUMSZ 106. cikk (2) bekezdése értelmében vett ÁGÉSZ (lásd a megtámadott határozat 3.1 pontját).
- 95 A vitatott intézkedés fenti 92. pontban hivatkozott leírásából másodszer az következik, hogy az elsőbbségi lehívási mechanizmus „az ÁGÉSZ hatékonyságának garantálására [...] irányuló”, „a követett cél elérését célzó technikai eszköz”. A spanyol hatóságok szerint e nélkül a mechanizmus nélkül, amely lehetővé teszi, hogy a hazai eredetű szénből előállított villamos energia eljusson a villamosenergia-piacra, e nemzeti energiaforrást az eltűnés fenyegethetné, és az nem lenne képes korlátozni Spanyolország függését a külföldi energiaforrásoktól. Az elsőbbségi lehívási mechanizmus alkotja tehát az elengedhetetlen kapcsolatot a közszolgáltatási kötelezettségek és a követett általános gazdasági érdekű cél között.
- 96 Következésképpen a Bizottságnak a spanyolországi villamosenergia-ellátás biztonságának garantálását lehetővé tévő eszközként, és ekképpen egy valódi ÁGÉSZ fennállásának ellenőrzése érdekében kell megvizsgálnia az elsőbbségi lehívási mechanizmust. A Bizottság tehát megalapozottan elemezte az elsőbbségi lehívási mechanizmust az ÁGÉSZ fennállásának ellenőrzése keretében (a megtámadott határozat 3.1 pontja). E tekintetben úgy ítélte meg, hogy az elsőbbségi lehívási mechanizmus megfelel a villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 96/92/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2003. június 26-i 2003/54/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 176., 37. o.; magyar nyelvű különkiadás 12. fejezet, 2. kötet, 211. o.) 11. cikke (4) bekezdésének, amely szerint „[a]z ellátás biztonságának érdekében egy tagállam határozhat úgy, hogy a belföldi, primer energiahordozót használó termelőlétesítményeknek biztosítsanak elsőbbséget”.
- 97 A Bizottság az állami támogatásokra vonatkozó szabályok tekintetében még túl is ment az elsőbbségi lehívási mechanizmus e vizsgálatán, amennyiben megvizsgálta a mechanizmus összeegyeztethetőségét az EUMSZ 106. cikk (2) bekezdésétől, illetve az EUMSZ 107. cikktől eltérő, így az áruk szabad mozgására vonatkozó (a megtámadott határozat (151)–(154) preambulumbekkezdése) vagy az Európai Unió Alapjogi Chartájában szereplő tulajdonhoz való jogot érintő (a megtámadott határozat (159) preambulumbekkezdése) rendelkezésekkel.
- 98 Egyébként a Bizottság az állami támogatás fennállására vonatkozó elemzése során (többek között a megtámadott határozat (113), (121) és (127) preambulumbekkezdésében) mérlegelte a pénzügyi ellentételezés, az elsőbbségi lehívási mechanizmus és a hazai eredetű szén vásárlására irányuló kötelezettség együttes hatásait, figyelembe véve még azokat a felperes által hivatkozott szoros kapcsolatokat is, amelyek a vitatott intézkedést alkotó e három elem között fennálltak. A Bizottság tehát ebből az együttes elemzésből vezette le azt, hogy a vitatott intézkedés kedvezményezettjei nemcsak a villamosenergia-erőművek voltak, hanem a hazai eredetű szén kitermelői is.
- 99 Ezzel szemben, figyelemmel a fenti 93–96. pontban szereplő megfontolásokra, a Bizottságnak nem volt feladata, hogy külön elemezze az elsőbbségi lehívási mechanizmust, valamint a hazai eredetű szén vásárlására irányuló kötelezettséget annak eldöntése érdekében, hogy ezek külön-külön a belső piaccal összeegyeztethetetlen állami támogatást valósítottak-e meg.
- 100 A fentiek összességéből az következik, hogy nem lehet arra hivatkozni, hogy a Bizottság hiányos vizsgálatot végzett a vitatott intézkedés tekintetében, és ennél fogva ebből nem lehet levonni azt a következtetést, hogy az említett intézkedés vizsgálata olyan komoly nehézségeket okozott, amelyek alapján meg kellett volna indítani a hivatalos vizsgálati eljárást.

– A második, az ÁGÉSZ jelen ügyben folytatott hiányos vizsgálatára vonatkozó valószínűsítő körülményről

- 101 A válaszban a felperes előadja, hivatkozva a harmadik jogalappal összefüggésben ismertetett érvelésére, hogy a Bizottság, mivel nem indította meg a hivatalos vizsgálati eljárást, nem észlelhette, hogy a vitatott intézkedés, azáltal hogy megakadályozza azt, hogy a kombinált ciklusú erőművek gyorsan reagáljanak a villamos energia keresletének váratlan növekedésére, veszélyezteti a spanyolországi villamosenergia-ellátás biztonságát, és ilyen módon az említett intézkedés belső piaccal való összeegyeztethetőségét megalapozó ÁGÉSZ-t.
- 102 Ezen állítás alátámasztása érdekében a felperes lényegileg a kombinált ciklusú erőművek által elszenvedett elnyúló leállásokra, valamint arra a bizonytalan helyzetre hivatkozik, amelybe ezek az erőművek a vitatott intézkedés végrehajtása óta kerültek, mivel e körülmények megakadályozzák őket abban, hogy rugalmasan és gyorsan tudjanak reagálni a villamos energia iránti keresletre.
- 103 Márpedig, mivel e körülmények későbbiek a megtámadott határozatnál, a Bizottságnak nem kellett azokat figyelembe vennie elemzésében (lásd ebben az értelemben: 2008. április 15-i Nuova Agricast ítélet, C-390/06, EBHT, EU:C:2008:224, 54. és 55. pont; 2012. március 28-i Ryanair kontra Bizottság ítélet, T-123/09, EBHT, EU:T:2012:164, 103. pont), és ennél fogva vele szemben nem lehet arra hivatkozni, hogy vizsgálata az előzetes eljárás során e tekintetben hiányos volt.
- 104 Bár a felperes az ÁGÉSZ jelen ügyben folytatott állítólagosan hiányos vizsgálatának alátámasztása érdekében hivatkozik arra is, hogy a Bizottság elmulasztotta figyelembe venni a CNE és a CNC jelentéseit, amelyek nyilvánvalóvá tették a vitatott intézkedés aránytalan jellegét az ÁGÉSZ által követett célhoz képest (lásd a fenti 79. pontot), meg kell állapítani, hogy ennek az állításnak ellentmond magának a megtámadott határozatnak a szövege. A megtámadott határozatból ugyanis kitűnik egyrészt az, hogy a Bizottság abban lényegileg ismertette e jelentések tartalmát (a megtámadott határozat (73) preambulumbekzdése), ugyanazon az alapon, mint a harmadik felek által ismertetett valamennyi adatot és állítást (a megtámadott határozat 2.8 pontja), másrészt pedig az, hogy a Bizottság jelezte, hogy harmadik felek által az ügyben előterjesztett kifogások miatt ellenőrzi, nem áll-e fenn nyilvánvaló mérlegelési hiba a szóban forgó ÁGÉSZ bevezetésénél, ellentétben a villamosenergia-ellátás biztonságának garantálására irányuló közszolgáltatási kötelezettségekkel kapcsolatos általános bizottsági gyakorlattal (a megtámadott határozat (90) preambulumbekzdése). Ebből tehát azt lehet megállapítani, hogy a Bizottság, még ha nem is fogadta el azokat, figyelembe vette a harmadik felek által előterjesztett kifogásokat, köztük a CNC és a CNE jelentéseiben szereplő kifogásokat is. Ennél fogva arra sem lehet hivatkozni, hogy a Bizottságnak az előzetes eljárás során végzett vizsgálata e tekintetben hiányos volt.

– A harmadik, arra vonatkozó valószínűsítő körülményről, hogy a vitatott intézkedés összeegyeztethetetlen a Szerződés és a másodlagos jog különböző rendelkezéseivel

- 105 A felperes a vitatott intézkedésnek a Szerződés és a másodlagos jog különböző, a negyedik és ötödik jogalapban is hivatkozott rendelkezéseivel fennálló állítólagos összeegyeztethetlenségéből azt a következtetést vonja le, hogy a Bizottságnak *a fortiori* nem lett volna szabad elmulasztania a hivatalos vizsgálati eljárás megindítását.
- 106 Az ítélkezési gyakorlat szerint, ha a felperes eljárási jogainak abból eredő megsértésére hivatkozik, hogy a Bizottság nem indított hivatalos vizsgálati eljárást, bármely azt bizonyító jogalapra hivatkozhat, hogy a Bizottság rendelkezésére álló információknak és bizonyítékoknak a bejelentett intézkedés előzetes vizsgálati szakaszban történő értékelésének kétségeket kellett volna ébresztenie a bejelentett intézkedés állami támogatásnak való minősítésével és belső piaccal való összeegyeztethetőségével kapcsolatosan. Az ilyen érvelés azonban nem változtathatja meg sem a kereset tárgyát, sem az elfogadhatóságának a feltételeit. Éppen ellenkezőleg, az e minősítéssel vagy ezen összeegyeztethetőséggel kapcsolatos kétségek fennállása pont az a tényező, amelyet a felperesnek alá kell támasztania annak bizonyítására,

hogy a Bizottság köteles lett volna a hivatalos vizsgálati eljárást megindítani (lásd ebben az értelemben: Smurfit Kappa Group kontra Bizottság ítélet, fenti 26. pont, EU:T:2012:351, 52. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 107 A felperesnek kell megjelölnie tehát a komoly nehézségek fennállásának bizonyítására alkalmas, a megtámadott határozat tartalmára vonatkozó valószínűsítő körülményeket (lásd a fenti 54. pontot). Ehhez hozzá kell tenni, hogy amennyiben a felperes a jelen ügghöz hasonlóan más, a megtámadott határozat megalapozottságát vitató jogalapok keretében kifejtett érvekre hivatkozik, akkor pontosan meg kell jelölnie, hogy az utóbbi alapon hivatkozott érvek közül álláspontja szerint melyek azok, amelyek alkalmasak az ilyen nehézségek fennállásának bizonyítására (lásd ebben az értelemben: Iliad és társai kontra Bizottság ítélet, fenti 75. pont, EU:T:2013:472, 83. és 84. pont).
- 108 Mivel a jelen ügyben a felperes pusztán azt adja elő, hogy „figyelemmel [a negyedik és az ötödik jogalapra vonatkozó érvelése keretében] kifejtettekre, és tekintetbe véve, hogy a vitatott intézkedés nemcsak a Szerződésnek a letelepedés szabadságát és az áruk szabad mozgását garantáló rendelkezéseivel összeegyeztethetetlen, hanem a másodlagos jog különböző aktusaival is, a Bizottságnak [...] nem lett volna szabad elmulasztania a hivatalos vizsgálati eljárás megindítását”, úgy kell tekinteni, hogy e homályos és alá nem támasztott utalás nem teszi lehetővé a Törvényszék számára, hogy azonosítsa a negyedik és az ötödik jogalap alátámasztása érdekében hivatkozott azon pontos elemeket, amelyek a felperes szerint alátámasztják a komoly nehézségek fennállását. Ennélfogva a vitatott intézkedésnek a Szerződés és a másodlagos jog különböző rendelkezéseivel való összeegyeztethetlenségére vonatkozó érvelést kizárólag a felperes által hivatkozott negyedik és ötödik jogalap értékelése keretében kell megvizsgálni.
- A negyedik, a vitatott intézkedés környezetvédelmi rendelkezések szempontjából történő elégtelen és hiányos vizsgálatára vonatkozó valószínűsítő körülményről
- 109 A Greenpeace-España előadja, hogy az előzetes eljárás keretében lefolytatott vizsgálat egyrészt elégtelen volt, mivel a Bizottság nem rendelkezett az ahhoz szükséges információkkal, hogy döntsön a vitatott intézkedés környezeti hatásáról, másrészt pedig hiányos volt, mivel a Bizottság nem vizsgálta meg, hogy ez az intézkedés sérti-e a Szerződésnek és a másodlagos jognak az állami támogatásokra vonatkozó rendelkezésektől eltérő rendelkezéseit, a jelen esetben a környezetvédelmi szabályokat, valamint mert az említett intézkedésnek a módosított, az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2003. október 13-i 2003/87/EK európai parlamenti és tanács irányelvvel (HL L 275., 32. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 7. kötet, 631. o.) való összeegyeztethetőségére vonatkozó elemzése részleges volt. A Greenpeace-España lényegileg ugyanezekre az érvekre hivatkozik azon állításának alátámasztása érdekében is, amely szerint a Bizottság megsértette indokolási kötelezettségét.
- 110 A Greenpeace-España beavatkozási beadványa kapcsán tett észrevételeiben a Bizottság előadja, hogy e beavatkozó érvelése elfogadhatatlan, mivel eltéríti a felek közötti vitát, és azt teljesen más jogkérdések felé fordítja.
- 111 Emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint, bár az Európai Unió Bírósága alapokmánya 40. cikkének negyedik bekezdése és 116. cikkének (3) bekezdése nem zárja ki, hogy a beavatkozó az általa támogatott fél érveitől eltérő érvekre hivatkozzon, ennek mindazonáltal az a feltétele, hogy azok ne módosítsák a jogvita keretét, valamint hogy a beavatkozás minden esetben a fél által előterjesztett kérelmek támogatására irányuljon (1995. június 8-i Siemens kontra Bizottság ítélet, T-459/93, EBHT, EU:T:1995:100, 21–23. pont; 2009. szeptember 9-i Diputación Foral de Álava és társai ítélet, T-230/01–T-232/01 és T-267/01–T-269/01, EU:T:2009:316, 301. pont).

- 112 A jelen ügyben a fenti 105. és 108. pontból kitűnik, hogy a felperes, bár nem terjesztett elő az állítását megerősítő érvet, és azt nem is támasztotta alá, arra hivatkozott, hogy figyelemmel a vitatott intézkedésnek a Szerződés és a másodlagos jog különböző, az állami támogatásokra vonatkozó rendelkezésektől eltérő rendelkezéseivel való összeegyeztethetlenségére, köztük a környezetvédelmi szabályokkal, a Bizottságnak nem lett volna szabad elmulasztania a hivatalos vizsgálati eljárás megindítását. Következésképpen, ellentétben a Bizottság előadásával, a Greenpeace-España által a komoly nehézségek fennállására utaló valószínűsítő körülményre alapított érvelés nem módosítja a jogvita keretét, és azt elfogadhatónak kell nyilvánítani.
- 113 Ami a komoly nehézségek fennállásának e valószínűsítő körülmény általi állítólagos alátámasztását illeti, elegendő azt megállapítani, anélkül hogy e szakaszban szükséges lenne dönteni a Bizottságnak a vitatott intézkedés környezetvédelmi rendelkezésekkel való összeegyeztethetőségének vizsgálatára vonatkozó kötelezettségéről (lásd a lenti 187–191. pontot), hogy a Bizottság a vitatott intézkedés alkalmazása által a környezetre gyakorolt negatív hatások kapcsán harmadik felek által megfogalmazott valamennyi aggodalomra reagált. Ekképpen úgy ítélte meg, válaszolva azokra az állításokra, amelyek szerint a vitatott intézkedés eredményeként nőni fog a szennyezőanyag-kibocsátás (a megtámadott határozat (70) és (75) preambulumbekzdése), hogy az, hogy az említett intézkedés folytán nő a hazai eredetű szénrel működő erőművek CO₂-kibocsátása, illetve hogy nő a kibocsátási jogok ára, nem eredményezi a Spanyolországban összességében kibocsátott CO₂ növekedését, amely főszabály szerint a spanyol hatóságok által vállalt kötelezettségeknek megfelelő határok között marad, figyelemmel a kibocsátási jogok kereskedelmének a 2003/87 irányelv által kialakított rendszerére (a megtámadott határozat (156) és (157) preambulumbekzdése). E körülmények között a Bizottság nem volt köteles sem a 2003/87 irányelv sajátos rendelkezései megsértésének vizsgálatára, sem pedig arra, hogy további információkat kérjen a CO₂-kibocsátások növekedését, valamint a spanyol hatóságok által e növekedés ellentételezése érdekében elfogadott intézkedéseket illetően.
- 114 Következésképpen nem lehet azt kifogásolni, hogy a Bizottság elégtelen és hiányos vizsgálatot végzett a környezetvédelmi rendelkezések tekintetében, ebből azt a következtetést vonva le, hogy a vitatott intézkedés vizsgálata során olyan komoly nehézségek álltak fenn, amelyek indokolták volna a hivatalos vizsgálati eljárás megindítását.
- 115 A fentiek összességéből az következik, hogy a felperes és a Greenpeace-España nem bizonyította, hogy a jelen ügyben a Bizottságnak meg kellett volna indítania a hivatalos vizsgálati eljárást. E körülmények között nem lehet helyt adni a megfelelő ügyintézés elvének és a védelemhez való jog elvének megsértésére alapított kifogásoknak sem, amelyek alapját a hivatalos vizsgálati eljárás megindításának elmaradása jelenti, azzal, hogy a felperesnek mint érintett félnek mindenesetre csak ahhoz lett volna joga, hogy a hivatalos vizsgálati eljárás során észrevételeket tegyen, ahhoz nem, hogy a bejelentő állam ilyen jogához hasonlóan kontradiktórius vitát folytasson a Bizottsággal (lásd: TF1 és társai kontra Bizottság ítélet, fenti 58. pont, EU:T:2012:352, 217. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 116 Az első jogalapot következésképpen teljes egészében el kell utasítani.

A második, az EUMSZ 106. cikk (2) bekezdése, az EUMSZ 107. cikk és az indokolási kötelezettség megsértésére alapított jogalapról

- 117 A felperes lényegileg azt kifogásolja, hogy a Bizottság egyrészt nem vizsgálta meg a vitatott intézkedést alkotó három elem összességének a belső piaccal való összeegyeztethetőségét, ezzel megsértve az EUMSZ 106. cikk (2) bekezdését, az EUMSZ 107. cikket és az indokolási kötelezettséget, másrészt pedig, hogy ezen elemek egyikét, a hazai eredetű szén vásárlására vonatkozó kötelezettséget nem minősítette a belső piaccal összeegyeztethetetlen állami támogatásnak, ezzel megsértve az EUMSZ 106. cikk (2) bekezdését és az EUMSZ 107. cikket.

A vitatott intézkedést alkotó három elem összessége vizsgálatának elmaradásáról

- 118 A felperes előadja, hogy a Bizottság, bár elismerte a vitatott intézkedést alkotó három elem, vagyis a pénzügyi ellentételezés, az elsőbbségi lehívási mechanizmus és a hazai eredetű szén vásárlására irányuló kötelezettség egymástól kölcsönösen függő jellegét, mindazonáltal kizárólag az ellentételezés belső piaccal való összeegyeztethetőségét vizsgálta meg.
- 119 A felperes ehhez hozzáteszi, hogy a Bizottság megsértette indokolási kötelezettségét, amikor elmulasztotta megjelölni azokat az indokokat, amelyek miatt az elsőbbségi lehívási mechanizmus és a hazai eredetű szén vásárlására irányuló kötelezettség az EUMSZ 107. cikk, illetve az EUMSZ 106. cikk (2) bekezdése hatálya alá tartozik, illetve kívül esik azon, továbbá nem vizsgálta meg ezek hatását a vitatott intézkedés belső piaccal való összeegyeztethetőségének elemzésére.
- 120 Úgy kell tekinteni, hogy a felperes mind a vitatott intézkedést alkotó elemek összessége vizsgálatának elmaradására alapított kifogásával (lásd a fenti 118. pontot), mind pedig a megtámadott határozatnak az említett intézkedés két alkotóelemével kapcsolatos indokolásának hiányára alapított kifogásával (lásd a fenti 119. pontot) lényegileg azt kifogásolja, hogy a Bizottság hiányosan vizsgálta meg a vitatott intézkedés alkotóelemeit.
- 121 Márpedig, mivel az első jogalap vizsgálata során megállapításra került, hogy nem lehet arra hivatkozni, hogy a Bizottság hiányos vizsgálatot végzett a vitatott intézkedés tekintetében (lásd a fenti 92–100. pontot), ugyanazon indokok alapján el kell utasítani a második jogalap keretében hivatkozott kifogások ezen első csoportját is.

A hazai eredetű szén vásárlására irányuló kötelezettség belső piaccal összeegyeztethetetlen állami támogatásnak való minősítésének elmaradásáról

- 122 A felperes azt kifogásolja, hogy a Bizottság a megtámadott határozatban nem tekintette úgy, hogy a kedvezményezett erőművek számára előírt, hazai eredetű szén vásárlására irányuló kötelezettség egyedileg vizsgálva állami támogatást valósít meg, amely a Bizottság által a T-490/10. R. sz. ügyben előterjesztett ideiglenes intézkedés iránti kérelemre tett észrevételekben megfogalmazott állításokkal ellentétben állami források juttatásával jár a hazai eredetű szén kitermelői részére. E támogatás ezenfelül az EUMSZ 106. cikk (2) bekezdése alapján nem nyilvánítható összeegyeztethetőnek a belső piaccal.
- 123 Anélkül, hogy döntenie kellene arról, hogy a hazai eredetű szén vásárlására irányuló kötelezettség állami források juttatásával jár-e ezen szén kitermelői részére, illetve az arra irányuló kérelemről, hogy távolítsák el az ügy iratai közül a keresetlevél A 23. sz. mellékletét, amely a Bizottság által a T-490/10. R. sz. ügyben előterjesztett ideiglenes intézkedés iránti kérelemre tett észrevételeket tartalmazza, emlékeztetni kell arra, hogy a hazai eredetű szén vásárlására irányuló kötelezettség a bejelentett támogatási intézkedésen belül a vitatott intézkedés kedvezményezettjei számára előírt közszolgáltatási kötelezettségek egyike, valamint hogy ebből következően a Bizottság nem volt köteles külön megvizsgálni e vásárlási kötelezettség állami támogatás jellegét, és *a fortiori* külön megvizsgálni annak a belső piaccal való összeegyeztethetőségét sem (lásd a fenti 94. és 99. pontot).
- 124 A fentiek összességéből az következik, hogy a második jogalapot el kell utasítani.

A harmadik, az EUMSZ 106. cikk (2) bekezdésének, az ÁGÉSZ-keretszabálynak, a 2003/54 irányelv 11. cikke (4) bekezdésének megsértésére, nyilvánvaló mérlegelési hibákra, valamint hatáskörrel való visszaélésre alapított jogalapról

125 A felperes elsődlegesen előadja, hogy a Bizottság megsértette az EUMSZ 106. cikk (2) bekezdését, a közszolgáltatással járó ellentételezés formájában nyújtott állami támogatásról szóló közösségi keretszabályt (HL 2005. C 297., 4. o., a továbbiakban: ÁGÉSZ-keretszabály), valamint a 2003/54 irányelv 11. cikkének (4) bekezdését, és nyilvánvaló mérlegelési hibákat követett el, amikor úgy tekintette, hogy a vitatott intézkedés által előírt kötelezettségek egy olyan ÁGÉSZ-nek felelnek meg, amelynek célja a villamosenergia-ellátás biztonságának garantálása. Másodlagosan előadja, hogy még ha fenn is áll a spanyolországi villamosenergia-ellátást fenyegető kockázat, a vitatott intézkedés akkor is aránytalan. A felperes ebből egyebekben azt a következtetést vonja le, hogy a Bizottság a jelen ügyben visszaélt hatáskörével.

Az ÁGÉSZ bevezetésének igazolásáról

126 Az uniós jog több rendelkezése elismerte, hogy a villamosenergia-ellátás biztonsága igazolhatja az ÁGÉSZ bevezetését.

127 Ami konkrétan a villamosenergia-ágazatot illeti, az ügy tényállásának idején alkalmazandó 2003/54 irányelv ekképpen elismerte, hogy a közszolgáltatási kötelezettségek irányulhatnak a villamosenergia-ellátás biztonságára. Így különösen a 2003/54 irányelv (26) preambulumbekkezdése szerint „[a] közszolgáltatási kötelezettségek teljesítése ennek az irányelvnek az egyik alapvető követelménye; fontos, hogy ez az irányelv megállapítsa azokat a minden tagállam által tiszteletben tartandó közös minimális normákat, amelyek tekintetbe veszik [...] az ellátás biztonságát [helyesen: fontos, hogy ez az irányelv [...] az ellátás biztonságára [...] irányuló célkitűzések figyelembevételével olyan közös minimális szabályokat állapítson meg, amelyeket minden tagállam tiszteletben tart]”. Ehhez hasonlóan a 2003/54 irányelv 3. cikkének (2) bekezdése szerint „[a] Szerződés vonatkozó rendelkezéseinek teljes tiszteletben tartásával – különös tekintettel annak [106.] cikkére – a tagállamok a villamosenergia-ágazatban működő vállalkozások számára általános gazdasági érdekből előírhatnak olyan közszolgáltatási kötelezettségeket, amelyek a biztonságra, az ellátás biztonságát is beleértve [...] vonatkoznak”. A 2003/54/EK irányelv 11. cikkének (4) bekezdése egyébként azt mondta ki, hogy „[a]z ellátás biztonságának érdekében egy tagállam határozhat úgy, hogy a belföldi, primer energiahordozót használó termelőlétesítményeknek biztosítsanak elsőbbséget az érintett tagállamban felhasznált villamos energia előállításához naptári évenként szükséges teljes primer energia 15%-át meg nem haladó mértékben”.

128 A Bizottság az Általános érdekű szolgáltatások Európában című közleményében (HL 2001. C 17., 4. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 54. o.) szintén úgy tekintette, hogy a villamosenergia-ellátás biztonsága lényeges közszolgáltatási cél (az I. melléklet 3. pontja).

129 A megtámadott határozat meghozatalának idején alkalmazandó, a szénipar részére nyújtott állami támogatásról szóló, 2002. július 23-i 1407/2002/EK tanácsi rendelet (HL L 205., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás: 8. fejezet, 2. kötet, 170. o.) (4) preambulumbekkezdése még azt is kimondja, hogy „a világpolitikai helyzet az energiaágazatban egy teljesen új dimenziót kölcsönöz a geopolitikai kockázatok és a biztonsági kockázatok értékelésének, és tágabb értelmezést ad az ellátás biztonsága fogalmának”.

130 A felperes nem vitatja, hogy a villamosenergia-ellátás biztonsága olyan általános gazdasági érdekű cél, amely igazolhatja ÁGÉSZ bevezetését. Vitatja ezzel szemben, hogy a jelen ügyben fennáll a spanyolországi villamosenergia-ellátás biztonságát érintő kockázat, és ebből azt a következtetést vonja le, hogy a vitatott intézkedés által előírt kötelezettségek nem minősíthetők közszolgáltatási kötelezettségeknek.

- 131 A megtámadott határozatban a Bizottság a 2003/54 irányelv rendelkezéseire, valamint a tagállamokat az ÁGÉSZ-ek meghatározása terén megillető széles mérlegelési jogkörre támaszkodva úgy tekintette, hogy a tagállamoknak nem kell megjelölniük a villamosenergia-ellátásuk biztonságát fenyegető konkrét és közvetlen veszélyeket. Emlékeztetett továbbá határozathozatali gyakorlatára, amely szerint ha egyetlen harmadik fél sem vitatja az ellátás biztonságát szolgáló különleges intézkedések elfogadásának szükségességét, akkor nem vizsgálja, hogy az érintett tagállamok részletes bizonyítékokat szolgáltatottak-e arra, hogy ellátásuk biztonságát fenyegető konkrét veszélyekkel szembesültek. A jelen ügyben ugyanakkor, figyelemmel a több harmadik fél által megfogalmazott kifogásokra, valamint az európai energiaágazat liberalizációjának összefüggésére, a Bizottság úgy vélte, hogy meg kell vizsgálnia, hogy az, hogy a spanyol hatóságok a vitatott intézkedést ÁGÉSZ-nek tekintették, nyilvánvalóan hibás-e (a megtámadott határozat (87)–(90) preambulumbekzdése).
- 132 Az igaz, hogy a Szerződésekhez csatolt 26. sz. jegyzőkönyv, illetve az ÁGÉSZ-ekre alkalmazandó jogszabályok összessége, és különösen az ÁGÉSZ-keretszabály szerint, valamint az állandó ítélkezési gyakorlat alapján a Szerződés értelmében vett valamely ÁGÉSZ-feladat jellegének és terjedelmének meghatározására vonatkozó hatáskört illetően a tagállamoknak széles mérlegelési jogkörük van annak meghatározása kapcsán, hogy mit tekintenek ÁGÉSZ-nek (az Általános érdekű szolgáltatások Európában című bizottsági közlemény 22. pontja; az ÁGÉSZ-keretszabály (9) bekezdése) (lásd: 2010. április 20-i Federutility és társai ítélet, C-265/08, EBHT, EU:C:2010:205, 29. és 30. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2008. február 12-i BUPA és társai kontra Bizottság ítélet, T-289/03, EBHT, EU:T:2008:29, 166. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). A 2003/54 irányelv (26) preambulumbekzdése azt is kimondja, hogy „[f]ontos, hogy a közszolgáltatási kötelezettségeket nemzeti szinten lehessen értelmezni az adott országokra jellemző körülmények [...] tekintetbevételével”. Nem létezik ugyanis sem az ÁGÉSZ-feladat fogalmának egyértelmű és pontos jogszabályi meghatározása, sem azon feltételeket véglegesen rögzítő bevett jogi fogalom, amelyeknek együttesen fenn kell állniuk ahhoz, hogy valamely tagállam jogszerűen hivatkozhatson valamely ÁGÉSZ-feladat fennállására és védelmére az EUMSZ 106. cikk (2) bekezdése értelmében (BUPA és társai kontra Bizottság ítélet, EU:T:2008:29, 165. pont).
- 133 Ugyanakkor e jogszabályok és az ítélkezési gyakorlat értelmében, habár a tagállamok széles körű mérlegelési jogkörrel rendelkeznek annak meghatározására, hogy mit minősítenek ÁGÉSZ-nek, nyilvánvaló hiba esetén a Bizottság megkérdőjelezheti az ilyen szolgáltatások, illetve feladatok tagállamok általi meghatározását. Ekképpen, bár az ÁGÉSZ-feladat jellegének és terjedelmének meghatározása a tagállamok hatáskörébe és mérlegelési jogkörébe tartozik, ez a hatáskör nem korlátlan, és nem gyakorolható önkényesen (lásd ebben az értelemben: 2012. november 7-i CBI kontra Bizottság ítélet, T-137/10, EBHT, EU:T:2012:584, 99. és 101. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 134 Ebből az következik, hogy az ÁGÉSZ meghatározásának valamennyi vetületéhez hasonlóan az ÁGÉSZ bevezetésének indoka, vagyis a jelen ügyben a villamosenergia-ellátás biztonságát fenyegető veszély fennállása, nem tekinthető kizártnak a bizottsági ellenőrzés kétségtelenül korlátozott köréből (lásd ebben az értelemben: 2005. június 15-i Olsen kontra Bizottság ítélet, T-17/02, EBHT, EU:T:2005:218, 217. pont; BUPA és társai kontra Bizottság ítélet, fenti 132. pont, EU:T:2008:29, 267. pont). E korlátozott ellenőrzés részét képezheti az előrettekintő elemzés, különösen ha a jelen ügghöz hasonlóan a vizsgálandó kérdés egy kockázat fennállása.
- 135 Ennélfogva meg kell vizsgálni a felperes által annak érdekében előterjesztett érvek megalapozottságát, hogy vitassa, hogy a jelen ügyben fennáll a spanyolországi villamosenergia-ellátás biztonságát fenyegető veszély.
- 136 E tekintetben rá kell mutatni, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a Törvényszék által elvégzendő felülvizsgálat – tekintettel egyrészt a tagállamot abban a tekintetben megillető széles körű mérlegelési jogkörre, hogy meghatározzon valamely ÁGÉSZ-feladatot és végrehajtásának feltételeit, másrészt pedig azon, a nyilvánvaló hibára korlátozódó ellenőrzési jogkör terjedelmére, amelynek

- gyakorlására a Bizottság ezen az alapon jogosult – szintén nem haladhatja meg ugyanezt a határt. E felülvizsgálat keretében konkrétabban azt kell megvizsgálnia a Törvényszéknek, hogy a Bizottság értékelése kellően helytálló-e (lásd ebben az értelemben: BUPA társai kontra Bizottság ítélet, fenti 132. pont, EU:T:2008:29, 220. és 266. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; CBI kontra Bizottság ítélet, fenti 133. pont, EU:T:2012:584, 99. és 100. pont).
- 137 A megtámadott határozatban a Bizottság úgy tekintette, hogy a spanyol hatóságok bizonyították a villamosenergia-ellátás biztonságát fenyegető konkrét veszélyek fennállását (a megtámadott határozat (91) preambulumbekzdése). Így különösen úgy ítélte meg, hogy nem áll fenn nyilvánvaló mérlegelési hiba a spanyol hatóságok azon állítását illetően, amely szerint elégtelen jövedelmezőségük miatt 2010 és 2014 között fennállt azon erőművek bezárásának veszélye, amelyek alkalmasak az ellátás biztonságának garantálására – vagyis a hazai eredetű szénnel működő erőműveké –, anélkül hogy ezeket az erőműveket egyéb villamosenergia-erőművekkel lehetne helyettesíteni, figyelemmel az alacsony árakra és a villamos energia nagykereskedelmi piacát jellemző bizonytalanságokra (a megtámadott határozat (93) preambulumbekzdése).
- 138 Mivel a felperes először azt vitatja, hogy fennáll a hazai eredetű szén használó erőművek életképességét fenyegető, a globális gazdasági visszaesésből eredő veszély, meg kell mindenképp állapítani, hogy a Bizottság a hazai eredetű szénnel működő erőművek bezárásának a spanyol hatóságok által hivatkozott veszélyével kapcsolatos nyilvánvaló mérlegelési hiba hiányára vonatkozó megállapítását nem kizárólag a gazdasági visszaesés következményeire alapította. Figyelembe vette ugyanis a gazdasági visszaesés és a spanyolországi villamosenergia-piac egyéb strukturális vetületeinek, például a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia növekvő hányadának (a megtámadott határozat (93) preambulumbekzdése), valamint a spanyol villamosenergia-piac más európai piacokhoz képest elszigetelt jellegének (a megtámadott határozat (96) preambulumbekzdése) együttes hatásait. A Bizottság ilyen módon a megtámadott határozat (96) preambulumbekzdésében kiemelte, hogy a spanyol villamosenergia-piac más európai országokkal való korlátozott kapcsolatainak betudható elszigetelt jellege akadályozza a hazai eredetű szénnel működő erőművek tulajdonosait abban, hogy magasabb árak mellett működő piacokra irányuló export révén enyhítsék a spanyolországi villamosenergia-kereslet és nagykereskedelmi árak gazdasági válságból eredő csökkenésének hatásait.
- 139 Ezt követően a Bizottsághoz hasonlóan rá kell mutatni, hogy a felperes által érvelése alátámasztása érdekében szolgáltatott egyetlen bizonyíték – vagyis a CNC IPN 33/09. sz. jelentéséből származó kivonatok – nem zárja ki a hazai eredetű szénnel működő erőművek bezárásának minden kockázatát, mivel abból az tűnik ki, hogy „nem lehet szükségképpen azt megállapítani, hogy a gazdasági válság és a kereslet azt követő visszaesése a széntüzelésű hőerőművek bezárását vonják maguk után”. Ezenkívül, ahogy azt a Bizottság is helyesen hangsúlyozza, a CNC a gazdasági válság által a hazai eredetű szénnel működő erőművek életképességére gyakorolt hatások értékelése érdekében nem objektív adatokra támaszkodott, hanem arra, hogy az érintett ágazat nem jelezte, hogy fennáll a szándék eszközeinek leszerelésére. Ekképpen a CNC ezen elemzései nem lehetnek elegendőek ahhoz, hogy kizárják a Bizottság részéről a hazai eredetű szénnel működő erőművek bezárására vonatkozó kockázat állítólagos fennállása kapcsán végzett elemzés helytállóságát.
- 140 Végül hozzá kell tenni, hogy a felperes semmilyen módon nem kérdőjelezte meg a spanyol hatóságok által hivatkozott, a villamosenergia-keresletre vonatkozó számszerű adatokat, illetve az azok által a villamosenergia-előállításra gyakorolt hatásokat, amelyekre a Bizottság azon következtetés levonása érdekében támaszkodott, hogy nem terhelte nyilvánvaló mérlegelési hiba azt az állítást, amely szerint fennállt a spanyolországi hazai szénnel működő erőművek bezárásának veszélye. Márpedig ezekből az adatokból kitűnik, hogy a villamos energia kereslete erősen – 2009-ben 5%-kal – csökkent Spanyolországban, valamint hogy a hazai eredetű szén felhasználó erőművek ugyanebben az időszakban jelentősen csökkentették termelésüket (a megtámadott határozat (19) preambulumbekzdése).

- 141 Mivel a felperes másodszor kifogásolja a valamennyi hazai eredetű szén felhasználó erőmű bezárásának állítólagosan irreális figyelembevételét az energiaellátás számítása szempontjából, meg kell állapítani, hogy a Bizottság sem ezt a spanyol hatóságok által elvégzett és a megtámadott határozat (24) preambulumbekkezdésében felidézett számítást, sem ezt a valamennyi hazai eredetű szén felhasználó erőmű bezárására vonatkozó hipotézist nem vette magáévá, amikor azt vizsgálta, hogy a jelen ügyben fennáll-e valódi ÁGÉSZ. Az ÁGÉSZ bevezetésének igazolásával kapcsolatban őt megillető korlátozott ellenőrzési jogkörnek megfelelően ugyanis a Bizottság pusztán a hazai eredetű szén felhasználó erőművek bezárására vonatkozó veszély fennállásának helytállóságát vizsgálta meg, nem pedig e kockázat megvalósulásának valószínűségét, és *a fortiori* a megvalósulás terjedelmét sem (lásd ebben az értelemben: BUPA társai kontra Bizottság ítélet, fenti 132. pont, EU:T:2008:29, 268. pont). A Bizottságnak az ÁGÉSZ fennállására vonatkozó megállapítása tehát nem a valamennyi kedvezményezett erőmű bezárására vonatkozó hipotézisen alapul, ennél fogva a felperes érvét mint hatástalant el kell utasítani.
- 142 Mivel a felperes harmadszor azt kifogásolja, hogy a megtámadott határozatban nem vették figyelembe a spanyol villamosenergia-piac többletkapacitással jellemezhető általános helyzetét, és különösen a szintén hazai eredetű forrásokból működő atomerőművek, szélenergiák és vízenergiák előállításának kapacitását, mindenekelőtt hangsúlyozni kell, hogy a felperes által hivatkozott jelentések és nyilatkozatok, többek között a CNE 2009. november 16-i 29/2009. sz. nyilatkozata és a CNE 2009. december 22-i keretjelentése, vitathatatlanul hivatkoznak a spanyol energia-előállító erőművek ahhoz elegendő kapacitására, hogy fedezzék a villamosenergia-keresletet, még a legszélsőségesebb helyzetekben is. Ugyanakkor e jelentések és nyilatkozatok egyike sem veszi konkrétan számításba a hazai eredetű szén felhasználó erőművek bezárásának veszélyét, amely nyilvánvaló mérlegelési hiba nélkül a spanyol hatóságok azon állításának elsődleges alapját képezi, amely szerint fennáll a villamosenergia-ellátás biztonságát fenyegető veszély.
- 143 Ezt követően rá kell mutatni, hogy a Bizottság kifejezetten figyelembe vette a megújuló energiaforrásokból származó villamosenergia-előállítást, amikor a megtámadott határozat (93) preambulumbekkezdésében hivatkozott ezen energiaforrás növekvő részesedésére a spanyolországi villamosenergia-előállításban. Egyébként, ahogy az a megtámadott határozat ezen preambulumbekkezdéséből kitűnik, és ahogy azt a Bizottság is megalapozottan hangsúlyozza beadványaiban, a spanyolországi villamosenergia-ellátás biztonságát fenyegető veszélyek többek között abból erednek, hogy ebben az energiaellátásban jelentős részesedéssel rendelkeznek az olyan megújuló energiaforrások, mint a szélenergia, a vízenergia és a napenergia. Ezek az energiaforrások ugyanis – amelyek a Bizottság által szolgáltatott, a megtámadott határozatban részben szintén hivatkozott (a (97) preambulumbekkezdés és a 40. lábjegyzet), a felperes által nem vitatott, sőt még ki is egészített adatok szerint a Spanyolországban előállított és felhasznált villamos energia jelentékeny részét (2009-ben a spanyolországi villamosenergia-előállító berendezések beépített teljesítményének 44%-a, 2008-ban a spanyol villamosenergia-előállítás 23%-a és 2010-ben a spanyolországi villamosenergia-felhasználás 35%-a) tették ki – fogalmilag függenek a meteorológiai feltételektől, és ezért termelési kapacitásuktól függetlenül nem tekinthetők alkalmasnak arra, hogy minden körülmények között garantálják a spanyolországi villamosenergia-ellátás biztonságát. Ez annál is inkább igaz, mivel – ahogy az a megtámadott határozatból (a (98) preambulumbekkezdés) kitűnik, anélkül hogy azt a felperes kifejezetten vitatná – a megújuló energiaforrásokat használó erőművek nem képesek arra, hogy az ellátási zavarok elkerüléséhez szükséges kiegyenlítő szolgáltatásokat nyújtsanak, amelyek lehetővé teszik az erőművek által leadott teljesítmény növelését vagy csökkentését, a rendszer üzemeltetőjének igényei szerint (lásd továbbá a megtámadott határozat (21) preambulumbekkezdését).
- 144 A felperes nem vitatja a megtámadott határozatban (a (21) és (98) preambulumbekkezdés) szereplő azon bizottsági megállapítást sem, amely szerint az atomerőművek szintén nem alkalmasak a fent hivatkozott kiegyenlítő szolgáltatások nyújtására. Ezenkívül a nukleáris eredetű energia, bár nem függ ugyanolyan módon a klimatikus viszonyoktól, mint a megújuló energiaforrások, nem tekinthető ugyanolyan címen hazai eredetű energiaforrásnak, mint a hazai eredetű szén, és így ebből a szempontból a Bizottság nem veheti figyelembe az ellátás biztonságát érintő állítólagos veszély értékelésénél. Ahogy ugyanis a felperes

hangsúlyozza, noha a nukleáris fűtőanyagot, azaz a dúsított uránt Spanyolországban állítják elő, e fűtőanyag forrása, vagyis az urán, ahogy abban a felek tárgyalás során egyetértettek, Spanyolországon kívül található lelőhelyekről származik. Következésképpen a nukleáris eredetű villamosenergia-előállítási kapacitást nem kellett figyelembe venni, és az nem foszthatja meg helytállóságától a Bizottságnak a spanyolországi villamosenergia-ellátást fenyegető veszély állítólagos fennállására vonatkozó értékelését.

- 145 Amennyiben a felperes a nukleáris erőművekre, szél erőművekre és vízierőművekre vonatkozó érvelése keretében előadja, hogy a Bizottság megsértette a 2003/54 irányelv 11. cikkének (4) bekezdését, e kifogást mint elfogadhatatlant el kell utasítani, mivel arra a felperes első alkalommal a válaszban hivatkozott, és az nem tekinthető egy, a keresetlevélben hivatkozott jogalap vagy kifogás kiterjesztésének. A keresetlevélben ugyanis a felperes azt kiemelve hivatkozott a 2003/54 irányelv 11. cikke (4) bekezdésének megsértésére, hogy nem állt fenn a villamosenergia-ellátás e rendelkezés által előírt biztonságát érintő veszélyre alapított igazolás, míg a válaszban azt adta elő, hogy az említett rendelkezés megsértése azért következett be, mert a preferenciális odaítélési szabályozás alá eső nukleáris eredetű energia figyelembevétele az e rendelkezésben szereplő 15%-os maximális korlát túllépését eredményezi.
- 146 A fentiekből az következik, hogy a Bizottság nem követett el nyilvánvaló hibát, amikor a jelen ügyben a spanyol hatóságok által bevezetett ÁGÉSZ igazolását értékelte.

A vitatott intézkedésnek az ÁGÉSZ által követett célra tekintettel való arányos jellegéről

- 147 Előzetesen rá kell mutatni, hogy az arányossági vizsgálat az egyik olyan vizsgálat, amelyet a Bizottságnak el kell végeznie, amikor ellenőrzi, hogy egy állami támogatási intézkedés összeegyeztethető-e az EUMSZ 106. cikk (2) bekezdésének rendelkezéseivel.
- 148 Ekképpen az Általános érdekű szolgáltatások Európában című bizottsági közlemény 23. pontja szerint (lásd továbbá ebben az értelemben: TF1 és társai kontra Bizottság ítélet, fenti 58. pont, EU:T:2012:352, 101–104. pont):

„[Az EUMSZ 106. cikk] (2) bekezdése szerinti arányosság azt jelenti, hogy az általános érdekű rendeltetés teljesítésének eszközei nem idézik elő a kereskedelem szükségtelen torzítását. Főként azt kell biztosítani, hogy a [...] Szerződés szabályainak bármely korlátozása [...] ne haladj[a] meg a rendeltetés hatékony megvalósításának biztosításához szükséges szintet [...]”.

- 149 Így különösen a 2003/54 irányelvvel sok hasonlóságot mutató, a villamos energia belső piacát létrehozó, ugyanazon a napon elfogadott, a földgáz belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 98/30/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2003. június 26-i 2003/55/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre (HL L 176., 57. o.; magyar nyelvű különkiadás 12. fejezet, 2. kötet, 230. o.) vonatkozó ítélkezési gyakorlat szerint magának az EUMSZ 106. cikknek a szövegéből következik, hogy a 2003/55 irányelv 3. cikkének (2) bekezdése alapján (amely hasonlít a 2003/54 irányelv 3. cikkének (2) bekezdésére) a vállalkozásokra előírható közszolgáltatási kötelezettségeknek tiszteletben kell tartaniuk az arányosság elvét, és épp ezért ezek a kötelezettségek kizárólag olyan mértékben veszélyeztethetik a földgázellátás árának szabad meghatározását, amennyiben az általuk kitűzött, általános gazdasági érdekű cél megvalósítása érdekében szükséges (Federutility és társai ítélet, fenti 132. pont, EU:C:2010:205, 33. pont).
- 150 Szintén az állandó ítélkezési gyakorlat szerint valamely ÁGÉSZ-feladat végrehajtását célzó intézkedés arányos jellegének vizsgálata azon kérdés ellenőrzésére korlátozódik, hogy az előírt intézkedés szükséges-e a szóban forgó ÁGÉSZ-feladat gazdaságilag elfogadható feltételek közötti

- teljesíthetőségéhez, illetve fordítva, hogy a szóban forgó intézkedés nyilvánvalóan nem megfelelő-e a követett célhoz viszonyítva (lásd: BUPA és társai kontra Bizottság ítélet, fenti 132. pont, EU:T:2008:29, 222., 266. és 287. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 151 Ellentétben a felperes állításával, a Bizottság a jelen ügyben végzett ilyen arányossági vizsgálatot. Nem is érte be a vitatott intézkedés által eredményezett túlkompensáció hiányának vizsgálatával (a megtámadott határozat (135)–(146) preambulumbekzdése). Emellett lényegileg azt is megvizsgálta egyrészt, hogy a vitatott intézkedés megfelelő-e a villamosenergia-ellátás biztonsága garantálásának célja szempontjából, másrészt pedig, hogy nem túlzott-e.
- 152 Mielőtt megvizsgálánk az ezen bizottsági értékeléssel szemben hivatkozott kifogásokat, emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint, mivel a Bizottság által az ÁGÉSZ-ek arányossága tekintetében gyakorolt ellenőrzés korlátozott (lásd a fenti 150. pontot), e körülményt figyelembe kell venni az uniós bíróság által a Bizottság értékelése tekintetében gyakorolt jogszerűségi vizsgálat keretében is. A Törvényszék ezen felülvizsgálatának annál is inkább korlátozottnak kell lennie, mivel a Bizottság értékelése összetett gazdasági tényekre vonatkozik (lásd: BUPA és társai kontra Bizottság ítélet, fenti 132. pont, EU:T:2008:29, 269. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 153 Először, a vitatott intézkedés megfelelő jellege tekintetében a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a szénerőművek és különösen a hazai eredetű szenet felhasználó erőművek fontos szerepet játszanak a megújuló energiaforrásokból származó villamosenergia-előállítás támogatásában, és a gázerőművekhez képest alacsonyabb rugalmasságuk ellenére képesek olyan kiegyenlítő szolgáltatásokat nyújtani a rendszer üzemeltetője számára, amelyek lényegesek az ellátás leállításainak elkerüléséhez (a megtámadott határozat (98) preambulumbekzdése). A Bizottság ehhez hozzátette, hogy a szénerőművek esetében a fűtőanyag teljes lecserélése, azaz a hazai eredetű szénről az importált szénre való átállás nem lenne gyorsan elvégezhető, és jelentős beruházásokat igényelne. Ebből azt a következtetést vonta le, hogy a vitatott intézkedés hiányában a spanyolországi szénkitermelés teljesen leállhatna, és a fűtőanyag lecseréléséhez kapcsolódó nehézségekre figyelemmel a hazai eredetű szenet használó erőművek a továbbiakban nem lennének elérhetőek a villamosenergia-ellátás biztosítása érdekében (a megtámadott határozat (99) preambulumbekzdése). Végül a Bizottság megállapította, hogy a hazai eredetű szénen kívül minden más, a villamos energia előállítására használt fosszilis fűtőanyag geostratégiai kockázatoktól nem mentes, Unión kívül országokból származik, és e tényből a spanyolországi ellátás biztonságát érintő további kockázatok erednek (a megtámadott határozat (100) preambulumbekzdése). A Bizottság e körülmények összességéből azt a következtetést vonta le, hogy a vitatott intézkedés a spanyolországi ellátás biztonságát érintő konkrét kockázatok enyhítését célozza négyéves időtartamra, valamint hogy nem észlelt semmilyen nyilvánvaló mérlegelési hibát a spanyol hatóságok által az említett intézkedés alátámasztása érdekében előadott, ellátásbiztonsági szempontú indokolásban (a megtámadott határozat (101) preambulumbekzdése).
- 154 A felperes úgy véli, hogy a Bizottság tévesen tekintette úgy, hogy a hazai eredetű szenet felhasználó erőművek alkalmasak a spanyolországi villamosenergia-ellátás biztonságának garantálására, holott a gázt felhasználó kombinált ciklusú erőművek alkalmasabbak erre.
- 155 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a 2003/54 irányelv 11. cikkének (4) bekezdése lényegileg lehetővé teszi, hogy egy tagállam ellátásbiztonsági okokból előnyt biztosítson a piacra jutáshoz a hazai eredetű fűtőanyagokat használó termelői részekre. Egyébként a megtámadott határozat elfogadásának időpontjában hatályos 1407/2002 rendelet a villamosenergia-előállítás tekintetében energetikai biztonsági szempontból elismeri a széntermelés jelentőségét. Miután ugyanis rámutatott, hogy az Unió egyre inkább függővé vált a primer energiahordozókkal való külső ellátásoktól, a Tanács megállapította, hogy az energiahordozók földrajzi terület és termékek szerinti változatossága lehetővé teszi az ellátás nagyobb biztonságához szükséges feltételek megteremtését, hozzátéve ehhez, hogy e stratégia magában foglalja a belföldi primer energiahordozók fejlesztését (az 1407/2002 rendelet (3) preambulumbekzdése). A Bíróság egyébként kimondta, hogy a tagállam az áruk szabad mozgása elvének megsértése nélkül fenntarthatja a megújuló energia előmozdítását célzó, úgynevezett „zöld”

villamosenergia-bizonyítványok kiadását a területén letelepedett villamosenergia-előállítóknak (lásd analógia útján: 2014. július 1-jei Álands Vindkraft ítélet, C-573/12, EBHT, EU:C:2014:2037, 98–104. pont).

- 156 Ekképpen annak érdekében, hogy kizárják annak helyállóságát, hogy a jelen ügyben a Bizottság elismerte spanyolországi villamosenergia-ellátás biztonságának garantálása érdekében a hazai eredetű szén használó erőműveket előnyben részesítő vitatott intézkedés megfelelő jellegét, a felperes által előterjesztett érveknek és körülményeknek különösen részleteseknek kell lenniük, és azoknak az ügy potenciális sajátosságain kell alapulniuk.
- 157 Márpedig a jelen esetben ez nincs így.
- 158 A felperes ugyanis nem hivatkozott konkrét körülményekre annak érdekében, hogy alátámassza azt, hogy vitatja a hazai eredetű szén felhasználó erőművek termelésének stabilitását és jövedelmezőségét, valamint azt, hogy az alapanyag-ellátásuk tekintetében nem áll fenn probléma, mivel lényegileg arra az állításra szorítkozott, hogy e stabilitás, e jövedelmezőség és az alapanyagok beszerzésével kapcsolatos nehézségek említett hiánya jellemző az importált szén vagy földgáz felhasználó erőművek esetében is.
- 159 Ezenkívül a felperes által a hazai eredetű szén felhasználó erőművek elégtelen termelési kapacitására vonatkozó állításának alátámasztása érdekében előterjesztett konkrét elemek nem teszik valószínűtlenné az említett erőművek javára a követett cél érdekében hozott intézkedések megfelelő jellegét. A követett cél ugyanis nem a villamosenergia-szükséglet teljességét lefedő villamosenergia-ellátás biztosítása, hanem az ellátás biztonságának garantálása, vagyis az, hogy olyan erőművekkel rendelkezzenek, amelyek bármilyen klimatikus és politikai körülmények között képesek villamos energiát előállítani. A villamosenergia-ellátás biztonságát és az infrastrukturális beruházások védelmét célzó intézkedésekről szóló, 2006. január 18-i 2005/89/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 33., 22. o.), melynek célja a villamosenergia-ellátás biztonságát célzó intézkedések harmonizációja, (1) preambulumbekzdésében ennek megfelelően kimondja, hogy az említett intézkedések nem vezethetnek olyan termelési kapacitás kialakításához, amely meghaladja a villamos energia végső fogyasztók felé történő elosztása indokolatlan megszakadásának megakadályozásához szükséges szintet. Az előállított villamos energia mennyisége tehát nem meghatározó szempont a jelen ügyben a vitatott intézkedés elérni kívánt célhoz képest megfelelő jellegének értékelésénél.
- 160 Ehhez hasonlóan a felperes által a hazai eredetű szén felhasználó erőművek alacsonyabb rugalmasságára vonatkozó állításának alátámasztása érdekében előterjesztett konkrét elemek sem teszik valószínűtlenné az előbbiek javára a követett cél érdekében hozott intézkedések megfelelő jellegét. E cél elérése érdekében ugyanis elegendő egy bizonyos fokú rugalmassággal való rendelkezés, vagyis lényegileg az, hogy legyen lehetőség a kiegyenlítő szolgáltatások nyújtására (lásd a fenti 143. pontot). Márpedig azt, hogy a kedvezményezett erőművek rendelkeznek e rugalmassággal, a felperes sem vitatta, aki csak azt állítja – amint azt egyébként a Bizottság maga is elismerte a megtámadott határozat (98) preambulumbekzdésében –, hogy az említett erőművek kevésbé rugalmasak, mint a gáz felhasználó kombinált ciklusú erőművek. E tekintetben hozzá lehet tenni, hogy a felperes egyébként árnyalta a kombinált ciklusú erőművek rugalmasságára vonatkozó állítását, amikor a válaszban elismerte, hogy egy egy több mint kéthetes leállás jelentősen növeli azok reakcióidejét.
- 161 Másodszor, a vitatott intézkedés túlzott jellegét, és azokat a torzulásokat illetően, amelyeket okozhat, a Bizottság úgy ítélte meg, hogy az említett intézkedés potenciálisan kihathat többek között a földgáz és az importált szén piacára, rámutatva, hogy e torzulások velejárói minden, a tagállamok által a 2003/54 irányelv 11. cikke (4) bekezdésének megfelelően bevezetett közszolgáltatási kötelezettségnek (a megtámadott határozat (125) preambulumbekzdése).

- 162 A felperes vitatja ezt az értékelést, egyrészt ismertette a villamos energia piacán a vitatott intézkedés által okozott számos torzulást, másrészt pedig előadva, hogy vannak olyan, kevésbé korlátozó intézkedések, amelyek alkalmasak az ellátásbiztonság céljának elérésére.
- 163 Ami először a vitatott intézkedés által állítólagosan okozott számos torzulást, vagyis a vállalkozás szabadságának, az energiahatékonyságnak és a villamosenergia-piacon az árak alakulásának sérelmét, továbbá az importált szén használó erőműveknek és a földgázágazat egészének okozott károkat illeti, rá kell mutatni, hogy azok a vitatott intézkedés állami támogatásnak minősítésével függenek össze, amely pedig fogalmilag bizonyos vállalkozásoknak vagy bizonyos áruk termelésének előnyben részesítése által a versenyt torzító vagy azzal fenyegető intézkedés, és különösen a 2003/54 irányelv 11. cikke (4) bekezdésének végrehajtásával, amely lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy előnyben részesítsék a belföldi forrásokból villamos energiát előállító létesítményeket az egyéb energiaforrásokat használó létesítményekhez képest.
- 164 Ekképpen a vitatott intézkedés csak akkor tekinthető túlzottnak, ha a verseny általa eredményezett kedvezőtlen befolyásolása lényeges, és a követett célhoz képest nyilvánvalóan aránytalan. Ahhoz, hogy meg lehessen állapítani ilyen kedvezőtlen befolyásolás fennállását, bizonyítani kellene, hogy a vitatott intézkedés oly mértékben fenyegeti más villamosenergia-előállító ágazatok életképességét, hogy az már veszélyezteti a spanyolországi villamosenergia-ellátás biztonságát (lásd ebben az értelemben analógia útján: 2014. július 11-i DTS Distribuidora de Televisión Digital kontra Bizottság ítélet, T-533/10, EBHT, fellebbezés alatt, EU:T:2014:629, 155. és 160. pont).
- 165 Ennélfogva eleve el kell utasítani a felperes által hivatkozott, a vállalkozás szabadságát, az energiahatékonyságot és az árak alakulását érintő torzulásokat, mivel nem teszik lehetővé a vitatott intézkedés aránytalan jellegének bizonyítását, annál is inkább, mivel a fentiek közül egyesek tekintetében a felperes semmilyen olyan minősítésre nem utalt, amelyből kitűnne azok túlzott jellege.
- 166 Ami a gázzal működő, illetve importált szén felhasználó erőműveknek okozott állítólagos károkat illeti, meg kell állapítani, hogy a vitatott intézkedés a kedvezményezett erőművek részére biztosított előnyöket szigorú korlátok közé szorítja. A 2003/54 irányelv 11. cikke (4) bekezdése előírásainak megfelelően ugyanis a kedvezményezett erőművek által évente felhasznált hazai eredetű szén mennyisége nem haladhatja meg a Spanyolországban felhasznált villamos energia előállításához szükséges teljes primer energia mennyiségének 15%-át. Ahogy a megtámadott határozatból (a (83) preambulumbekkezdés) kitűnik, és amiként azt a Bizottság is megerősítette beadványaiban, anélkül hogy azt a felperes vitatta volna, az állapítható meg, hogy a vitatott intézkedés valójában jelentősen elmarad ettől a maximális mértéktől, mivel az érintett primer energia mennyisége nem haladja meg az évente felhasznált villamos energia előállításához szükséges teljes primer energia mennyiségének 9%-át, ami évi 23,35 TWh villamosenergia-előállításnak felel meg (lásd a fenti 2. pontot). Egyébként a megtámadott határozatból kitűnő, a felperes által kiegészített adatok szerint a kedvezményezett erőművek beépített teljesítménye csak körülbelül 5%-át tette ki a 2008. évi spanyolországi teljes beépített teljesítménynek, vagyis az a megtámadott határozat (18) preambulumbekkezdésében hivatkozott 91 000 MW-hez képest nagyjából a keresetlevélben említett 5000 MW-t tette ki. Végül, a 2011. februárban hatályba lépett vitatott intézkedés 2014. december 31-én hatályát veszti (lásd a fenti 5. pontot).
- 167 Márpedig a felperes nem bizonyította, hogy a vitatott intézkedés által előírt e korlátozások ellenére az érintett erőművek életképességét.
- 168 Az importált szén felhasználó erőművek tekintetében ugyanis a felperes kizárólag a CNE 5/2010. sz. jelentésének kivonatát idézi, amely vitathatatlanul ezen erőművek „teljes leállítására” utal, de amelyből az is kitűnik, hogy az említett erőműveket a vitatott intézkedés eredményeként nem állítják le teljesen, figyelemmel az egyes kiegyenlítő szolgáltatások nyújtásában játszott szerepükre. Egyébként az egyetlen olyan esetben, amikor a felperes „az importált szén felhasználó erőművek életképességének lehetséges veszélyeztetésére” hivatkozott, akkor állításának alátámasztása érdekében csak arra utalt, hogy a vitatott

intézkedés miatt – vagyis általános jelleggel, további pontosítás nélkül az elsőbbségi lehívási mechanizmus eredményeként – „az említett erőműveket áthelyezik”. A felperes a beavatkozási beadványokra tett észrevételeiben arra utal, hogy 2011-ben az importált szén használó erőművek villamosenergia-előállítása lényegesen nőtt.

- 169 Ehhez hasonlóan a gázt felhasználó kombinált ciklusú erőművek tekintetében, a saját versenyhelyzete lényeges érintettségének alátámasztása érdekében előterjesztett konkrét elemek kivételével a felperes lényegileg az előzetes vizsgálati eljárás során előadott észrevételeire való visszautalásra szorítkozik, amelyek keretében pusztán általános jelleggel hivatkozik a vitatott intézkedés által a gázellátásra és a kombinált ciklusú erőművek turbináinak karbantartására gyakorolt következményekre, anélkül hogy megemlítené azok életképességének sérelmét, vagy akár csak utalna erre. Egyébként és mindenféleképpen, még ha feltételezzük is, hogy figyelembe kell venni a megtámadott határozat meghozatalát követő, a felperes által hivatkozott adatokat, a Bizottsághoz hasonlóan úgy kell tekinteni, hogy azok nem teszik lehetővé mindebből annak megállapítását, hogy a kombinált ciklusú erőművek többsége kvázi állandó jelleggel leállt. A kombinált ciklusú erőművek villamosenergia-előállításának az az állítólagos átlagos százalékos aránya, amelyet a vitatott intézkedés miatt a piacról kivontak – vagyis 27% –, ténylegesen korlátozott mértékű, és arra magyarázatot ad az a felperes által figyelmen kívül hagyott tény, hogy a vitatott intézkedés elsődlegesen a leginkább szennyező, vagyis a gázolajat és szén felhasználó erőművek által előállított villamos energia kivonását írja elő, míg a kombinált ciklusú erőművek által előállított villamos energia kivonását csak második helyen követeli meg (lásd a lenti 219. pontot is). Végül ki lehet emelni, hogy a kedvezményezett erőművek vitatott intézkedés által előírt maximális éves termelése a Spanyol Királyság által szolgáltatott és a felperes által nem vitatott adatok szerint csak körülbelül 30%-át tette ki a 2009-ben a kombinált ciklusú erőművek által évente előállított villamos energiának, és ennél fogva még akkor sem eredményezhette az említett erőművek életképességére gyakorolt állítólagos hatást, ha a vitatott intézkedés alkalmazásában kizárólag az ezen erőművek által előállított villamos energiát vonták volna ki a piacról.
- 170 Másodszor a villamosenergia-ellátás biztonsága céljának elérésére alkalmas, kevésbé megszorító intézkedések fennállását illetően emlékeztetni kell arra, hogy az ítélkezési gyakorlat szerint a tagállamnak részletesen ki kell fejtenie azokat az okokat, amelyek miatt a szóban forgó támogatási intézkedés megszüntetése esetén a gazdaságilag elfogadható körülmények között tervezett általános érdekű feladat teljesítése veszélybe kerülne, de nem kell pozitív módon bizonyítania, hogy semmilyen más elképzelhető, tehát fogalmilag hipotetikus intézkedés sem tehetné lehetővé az említett feladat ugyanolyan feltételek mellett történő végrehajtásának biztosítását (lásd ebben az értelemben: 1997. október 23-i Bizottság kontra Franciaország ítélet, C-159/94, EBHT, EU:C:1997:501, 101. pont). Ekképpen, *a fortiori*, ilyen kötelezettség nem terheli a 2003/54 irányelv 11. cikkének (4) bekezdése alapján ÁGÉSZ-t bevezetni kívánó államot.
- 171 Ebből következik, hogy nem volt a Bizottság feladata, hogy korlátozott ellenőrzése körében elvégezze a követett általános érdekű cél elérése érdekében elképzelhető valamennyi intézkedés összehasonlító elemzését (lásd ebben az értelemben: Gas Natural Fenosa SDG kontra Bizottság végzés, fenti 87. pont, EU:T:2011:53, 109. pont).
- 172 A jelen ügyben ebből az következik, hogy a spanyol hatóságok által előírnál kevésbé korlátozó, más megfelelő intézkedések fennállására vonatkozó valamennyi érvet el kell utasítani.
- 173 A fentiek összességéből az következik, hogy a felperes nem bizonyította, hogy a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, amikor elismerte a jelen ügyben bevezetett ÁGÉSZ indokolt voltát, valamint a vitatott intézkedés arányos jellegét az ezen ÁGÉSZ által követett célhoz képest. Ennél fogva az említett mérlegelésekkel nem sértette meg az EUMSZ 106. cikk (2) bekezdését, az ÁGÉSZ-keretszabályt, valamint a 2003/54 irányelv 11. cikkének (4) bekezdését sem.

A hatáskörrel való visszaélés fennállásáról

- 174 A felperes azt kifogásolja, hogy a Bizottság visszaélt hatáskörével, mivel a megtámadott határozat meghozatalának valódi célja az volt, hogy lehetővé tegye Spanyolország számára szénkitermelőinek védelmét. E tekintetben hivatkozik a vitatott intézkedés igazolásának hiányára és nem megfelelő jellegére, a fent említett célnak a megtámadott határozatban való említésére, valamint a szénágazat védelmét célzó sajátos uniós intézkedések fennállására.
- 175 Emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a hatáskörrel való visszaélés fogalma arra a helyzetre utal, amikor valamely közigazgatási hatóság a hatásköreit olyan cél érdekében gyakorolja, amely eltér attól a céltől, amelyre tekintettel ezen hatáskörökkel felruházták. Valamely határozat csak akkor valósít meg hatáskörrel való visszaélést, ha objektív, releváns és egybevágó valószínűsítő körülmények alapján ilyen célból hozott határozatnak tűnik (1990. november 13-i Fedesa és társai ítélet, C-331/88, EBHT, EU:C:1990:391, 24. pont; 2001. október 9-i Olaszország kontra Bizottság ítélet, C-400/99, EBHT, EU:C:2001:528, 38. pont).
- 176 Márpedig a jelen ügyben nem lehet úgy tekinteni, hogy a felperes ilyen valószínűsítő körülményekre hivatkozott volna, mivel a jelen ügyben szereplő ÁGÉSZ igazolásának hiányára és nem megfelelő jellegére vonatkozó érvei elutasításra kerültek (lásd a fenti 173. pontot), és mert a szénágazatban a támogatási intézkedés fennállása nem jelenti azt, hogy a Bizottság minden, az említett ágazat kapcsán hozott határozatában ilyen célt követ, továbbá mert a spanyol bányászati ágazattal kapcsolatos aggodalom említése a megtámadott határozatban nem lehet elegendő ahhoz, hogy azt az említett határozat céljává tegye. Ehhez e tekintetben hozzá lehet tenni, hogy a megtámadott határozat még abban az esetben sem valósít meg hatáskörrel való visszaélést, ha feltételezzük, hogy a spanyol bányászati ágazat támogatása is a vitatott intézkedés egyik Bizottság által elfogadott céljának tekinthető, mivel ez a bányászati ágazatnak nyújtott támogatás csupán olyan eszköz, amely lehetővé teszi a villamosenergia-ellátás biztonságának előnyben részesítését, és ekképpen nem áldozza fel ezt a lényeges célt (lásd ebben az értelemben: 2005. szeptember 21-i EDP kontra Bizottság ítélet, T-87/05, EBHT, EU:T:2005:333, 87. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 177 Következésképpen a hatáskörrel való visszaélésre alapított kifogást el kell utasítani.
- 178 A harmadik jogalapot ennél fogva teljes egészében el kell utasítani.

A negyedik, a Szerződés és a másodlagos jog nem állami támogatásokra vonatkozó rendelkezéseinek megsértésére alapított jogalapról

A jogalap hatásosságáról

- 179 A Bizottság úgy véli, hogy az e jogalap alátámasztása érdekében felhozott valamennyi kifogás elfogadhatatlan, vagy legalábbis hatástalan, mivel a Bizottság csak akkor köteles értékelést végezni a nem az állami támogatások jogához tartozó releváns rendelkezések alapján, ha a szóban forgó támogatás bizonyos feltételei olyan szorosan kötődnek céljához, hogy azoknak az említett rendelkezésekkel való esetleges összeegyeztethetlensége szükségszerűen kihatna e támogatás belső piaccal való összeegyeztethetőségére. Márpedig a jelen ügyben a keresetlevél nem tartalmazza ilyen kapcsolat elemzését.
- 180 A megtámadott határozatban a Bizottság azt állapította meg, hogy a vitatott intézkedés az EUMSZ 106. cikk (2) bekezdés alapján összeegyeztethető a belső piaccal, megalapozottan fenntartva azt a feltevést, hogy a szóban forgó támogatás egyes feltételei ellentmondanak a Szerződés meghatározott, az EUMSZ 107. cikktől és az EUMSZ 108. cikktől eltérő rendelkezéseinek, és e tekintetben olyan elválaszthatatlanul összefüggenek a támogatás céljával, hogy nem lenne lehetséges

azokat külön-külön vizsgálni (a (148) preambulumbekzdés). Ekképpen megvizsgálta, hogy a vitatott intézkedés megfelel-e az áruk szabad mozgására és a letelepedés szabadságára vonatkozó szabályoknak, egyes környezetvédelmi rendelkezéseknek, valamint az 1407/2002 rendeletnek.

- 181 Az állandó ítélezési gyakorlat szerint ugyanis, amennyiben a Bizottság az állami támogatásokra vonatkozó eljárást alkalmazza, a Szerződés általános rendszere alapján köteles tiszteletben tartani az állami támogatásokra vonatkozó rendelkezések és az egyéb, nem az állami támogatásokra vonatkozó konkrét rendelkezések közötti koherenciát, és ekképpen értékelnie kell a szóban forgó támogatás e konkrét rendelkezésekkel való összeegyeztethetőségét (Matra kontra Bizottság ítélet, fenti 25. pont, EU:C:1993:239, 41–43. pont; 2001. január 31-i Weyl Beef Products és társai kontra Bizottság ítélet, T-197/97 és T-198/97, EBHT, EU:T:2001:28, 75. és 77. pont).
- 182 Ugyanakkor ilyen kötelezettség csak a támogatás azon feltételei tekintetében terheli a Bizottságot, amelyek olyan elválaszthatatlanul összefüggenek a támogatás céljával, hogy nem lenne lehetséges azokat külön-külön vizsgálni (Matra kontra Bizottság ítélet, fenti 25. pont, EU:C:1993:239, 41. pont; Weyl Beef Products és társai kontra Bizottság ítélet, fenti 181. pont, EU:T:2001:28, 76. pont). E kötelezettség ezzel szemben nem áll fenn a támogatás olyan feltételei, illetve elemei esetében, amelyek bár a támogatás részét képezik, úgy tekinthetők, mint amelyek nem szükségesek a támogatás céljának megvalósulásához vagy annak működéséhez (1997. március 22-i Iannelli & Volpi ítélet, 74/76, EBHT, EU:C:1977:51, 14. pont; Weyl Beef Products és társai kontra Bizottság ítélet, EU:T:2001:28, 77. pont).
- 183 A Bizottság azon kötelezettsége ugyanis, hogy egy állami támogatásokkal kapcsolatos eljárás keretében, függetlenül attól, hogy milyen kapcsolat áll fenn a szóban forgó támogatás támogatási szabálya és célja között, végleges jelleggel foglaljon állást az adott esetben az EUMSZ 106. cikkel együttesen értelmezett EUMSZ 107. cikk és EUMSZ 108. cikkben kívüli egyéb uniós jogi rendelkezések megsértésének fennállásáról vagy hiányáról, sértené egyrészt a – részben erősen eltérő és különböző jogkövetkezményekkel járó – eljárási szabályokat és garanciákat, amelyek az e rendelkezések alkalmazásának ellenőrzésére előírt eljárásokra jellemzők, másrészt pedig a közigazgatási eljárások és jogorvoslati lehetőségek autonómiájának elvét (BUPA és társai kontra Bizottság ítélet, fenti 132. pont, EU:T:2008:29, 313. és 314. pont; lásd továbbá ebben az értelemben: Iannelli & Volpi ítélet, fenti 182. pont, EU:C:1977:51, 12. pont; Matra kontra Bizottság ítélet, fenti 25. pont, EU:C:1993:239, 44. pont). Az ilyen kötelezettség a Szerződés szabályaitól való, az EUMSZ 106. cikk (2) bekezdése által előírt eltérésbe is ütközne, az ugyanis soha nem fejthetné ki hatásait, ha alkalmazásának egyúttal biztosítania kellene azon szabályok teljes tiszteletben tartását, amelyekről el kíván térni (BUPA és társai kontra Bizottság ítélet, fenti 132. pont, EU:T:2008:29, 318. pont).
- 184 Ekképpen, ha a szóban forgó támogatási feltétel elválaszthatatlanul összefügg a támogatás céljával, akkor a Bizottság annak az állami támogatásokra vonatkozó rendelkezésektől eltérő rendelkezésekkel való összeegyeztethetőségét az EUMSZ 108. cikk által előírt eljárásban vizsgálja, és e vizsgálat eredménye az is lehet, hogy az érintett támogatást összeegyeztethetlenné nyilvánítják a belső piaccal. Ezzel szemben, ha a szóban forgó feltétel elválasztható a támogatás céljától, a Bizottság az EUMSZ 108. cikk által előírt eljárásban nem köteles értékelni annak az állami támogatásokra vonatkozó rendelkezésektől eltérő rendelkezésekkel való összeegyeztethetőségét (lásd ebben az értelemben: Weyl Beef Products és társai kontra Bizottság ítélet, fenti 181. pont, EU:T:2001:28, 77. pont; BUPA és társai kontra Bizottság ítélet, fenti 132. pont, EU:T:2008:29, 314. pont).
- 185 A jelen ügyben a fenti 91–96. pontban megfogalmazott megfontolásokból az következik, hogy a hazai eredetű szén vásárlására irányuló kötelezettség, az elsőbbségi lehívási mechanizmus és a pénzügyi ellentételezés jelentik a szóban forgó támogatás céljával ezen ítélezési gyakorlat értelmében elválaszthatatlanul összefüggő feltételeket, ahogy azt egyébként a megtámadott határozatban hallgatólagosan a Bizottság is tekintette, amikor a hivatkozott ítélezési gyakorlatnak megfelelően elvégezte ezek vizsgálatát az állami támogatásokra vonatkozó rendelkezésektől eltérő rendelkezések alapján.

- 186 E tekintetben rá kell mutatni, hogy ezt az ítélezési gyakorlatot alkalmazták a támogatási intézkedéseknek az áruk szabad mozgására (Iannelli & Volpi ítélet, fenti 182. pont, EU:C:1977:51), a letelepedés szabadságára (2000. szeptember 19-i Németország kontra Bizottság ítélet, EBHT, EU:C:2000:467, 78. és 79. pont), a szabad versenyre (Weyl Beef Products és társai kontra Bizottság ítélet, fenti 181. pont, EU:T:2001:28, 75. pont) vonatkozó szabályokkal, valamint a belső piacot sértő nemzeti adók tilalmával (2001. május 3-i Portugália kontra Bizottság ítélet, C-204/97, EBHT, EU:C:2001:233, 41. és 42. pont) való összeegyeztethetőségének vizsgálata során is.
- 187 Ezzel szemben, ellentétben a Greenpeace-España állításával, ez az ítélezési gyakorlat nem ír elő a Bizottság számára olyan kötelezettséget, hogy vizsgálja meg egy, a környezet védelmét nem célzó támogatás vagy támogatási program összeegyeztethetőségét az uniós környezetvédelmi szabályokkal.
- 188 Vitathatatlan, hogy született olyan döntés, hogy a Bizottságnak egy támogatási intézkedésnek az állami támogatásokra vonatkozó uniós jogi szabályok szempontjából való értékelése során figyelembe kell vennie az EUMSZ 11. cikkben szereplő, környezetvédelemhez kapcsolódó követelményeket (British Aggregates kontra Bizottság ítélet, fenti 30. pont, EU:C:2008:757, 90. és 92. pont; 2011. szeptember 8-i Bizottság kontra Hollandia ítélet, C-279/08 P, EBHT, EU:C:2011:551, 75. pont; különösen a „szennyező fizet” elvének figyelembevétele kapcsán: 2014. július 16-i Németország kontra Bizottság ítélet, T-295/12, fellebbezés alatt, EU:T:2014:675, 61. pont). Ugyanakkor az uniós bíróság ilyen kötelezettséget a környezetvédelemhez kapcsolódó célokat követő támogatások értékelésénél írt elő a Bizottság számára, mivel a környezet védelme érdekében nyújtott állami támogatások az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének b) vagy c) pontja alapján összeegyeztethetőnek nyilváníthatók a belső piaccal.
- 189 Ezzel szemben a nem környezetvédelmi célt követő támogatási intézkedés értékelése során a Bizottság nem köteles a támogatás és a vele elválaszthatatlanul összefüggő feltételek vizsgálatánál figyelembe venni a környezetvédelmi szabályozást. Ugyanis, bár egy, a környezet védelme érdekében nyújtott támogatás az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének b) vagy c) pontja alapján összeegyeztethetőnek nyilvánítható a belső piaccal, egy a környezetre káros hatásokkal járó támogatás pusztán emiatt nem sérti a belső piac kialakítását. A környezetvédelem – noha azt be kell illeszteni a többek között a belső piac kialakítását célzó uniós politikák meghatározásába és végrehajtásába (EUMSZ 11. cikk; lásd továbbá: 2005. szeptember 13-i Bizottság kontra Tanács ítélet, C-176/03, EBHT, EU:C:2005:542, 42. pont) – önmagában nem az olyan, belső határok nélküli térségként meghatározott belső piac egyik összetevője, amelyben biztosított az áruk, a személyek, a szolgáltatások és a tőke szabad mozgása (az EUMSZ 26. cikk (2) bekezdése). Márpedig a fent hivatkozott, a Bizottság állami támogatásokkal kapcsolatos eljárások keretében végzett vizsgálatának körét az EUMSZ 107. cikk, és különösen (3) bekezdése rendelkezései tiszteletben tartásán túlmutatóan az állami támogatásokra vonatkozó rendelkezések és az uniós jog sajátos rendelkezései közötti koherencia érdekében kitágító ítélezési gyakorlat megfogalmazásából kitűnik, hogy az uniós bíróság azokat az állami támogatásra vonatkozó szabályoktól eltérő szabályokat, amelyek tiszteletben tartását meg kell vizsgálni, azon szabályokra korlátozza, amelyek hátrányos hatást gyakorolhatnak a belső piacra. Úgy ítéli meg ugyanis, hogy „a Bizottságnak a szigorú értelemben véve nem a támogatások jogába tartozó releváns rendelkezések alapján csak akkor kell vizsgálatot végeznie, ha a szóban forgó támogatás bizonyos feltételei olyan szorosan összefüggnek a tárgyával, hogy az említett rendelkezéseknek való megfelelés[ük] esetleges hiánya szükségképpen befolyásolná e támogatásnak a közös piaccal való összeegyeztethetőségét” (BUPA és társai kontra Bizottság ítélet, fenti 132. pont, EU:T:2008:29, 314. pont).
- 190 Ezenkívül, amennyiben egy, a jelen ügyhöz hasonlóan a villamosenergia-ellátás biztonságának garantálását célzó támogatás belső piaccal való összeegyeztethetőségének vizsgálata részben az uniós jog környezetvédelmi rendelkezésein alapulna, és e vizsgálat eredményeként úgy tekintenék, hogy e támogatás feltételei, többek között azok a feltételek, amelyek támogatást biztosítanak a hazai eredetű szénből származó villamosenergia-előállítás számára, sértik e rendelkezéseket, akkor az ilyen támogatást a belső piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánítanák, noha az megfelel az EUMSZ 106. cikk (2) bekezdése alkalmazási feltételeinek. Ennek eredményeként megsértenék a

nemzeti hatóságokat az ÁGÉSZ bevezetése terén megillető mérlegelési mozgásteret, illetve ennek megfelelően kiterjesztenék a Bizottság feladatait az EUMSZ 106., 107. és 108. cikk által ráruházott hatáskörök gyakorlása során. Márpedig a Bizottság által ebben az összefüggésben gyakorolt hatáskörök és a támogatások összeegyeztethetőségére vonatkozó sajátos vizsgálati eljárás nem léphet a kötelezettségzegési eljárás helyébe, amely révén a Bizottság az uniós jog valamennyi rendelkezésének tagállamok általi tiszteletben tartását biztosítja.

- 191 Végül hozzá lehet tenni, hogy a 2004. január 13-i Thermenhotel Stoiser Franz és társai kontra Bizottság ítéletben (T-158/99, EBHT, EU:T:2004:2, 156–161. pont) a Törvényszék lényegileg ilyen értelmű választ adott egy arra alapított érvre, amely szerint a Bizottság megsértette az uniós jognak a jelenlegi EUMSZ 191. cikk által előírt környezetvédelmi rendelkezéseit, mivel egy környezetvédelmi tárgyban elfogadott irányelv alapján nem értékelte a szóban forgó, nem kifejezetten környezetvédelmi célú támogatási intézkedés környezetre gyakorolt hatásait. E tekintetben kimondta, hogy az, hogy az illetékes nemzeti hatóságok megsértik a szóban forgó irányelvet, adott esetben kötelezettségzegés megállapítása iránti eljárás alapja lehet, de nem minősülhet komoly nehézségnek, és így az nem lehet tárgya a támogatás belső piaccal való összeegyeztethetőségére vonatkozó bizottsági értékelésnek (lásd továbbá ebben az értelemben, analógia útján: 2013. december 10-i Bizottság kontra Írország és társai ítélet, C-272/12 P, EBHT, EU:C:2013:812, 45–49. pont).
- 192 Ebből a jelen ügyben az következik, hogy ellentétben a Bizottság által beadványaiban előadottakkal, a feladatai közé tartozik – és azt egyébként a megtámadott határozatban el is végezte –, hogy megvizsgálja a vitatott intézkedést az áruk szabad mozgására és a letelepedés szabadságára vonatkozó rendelkezések szempontjából. Ezzel szemben a Bizottság nem volt köteles elvégezni annak vizsgálatát, hogy a vitatott intézkedés megfelel-e a környezetvédelemre vonatkozó rendelkezéseknek, amit a megtámadott határozatban megtett.
- 193 Ebből az is következik, hogy az áruk szabad mozgásának, a letelepedés szabadságának, valamint a villamos energia belső piacát szabályozó irányelvet kiegészítő 2005/89 irányelvnek a megsértésén alapuló kifogásokat mint hatástalanokat nem lehet elutasítani. Ezzel szemben a megtámadott határozatban mellékesen tett megfontolásokkal szembeni, a környezetvédelmi rendelkezések megsértésére alapított kifogást mint hatástalant el kell utasítani.

A jogalap megalapozottságáról

– Az áruk szabad mozgására vonatkozó EUMSZ 28. cikk és EUMSZ 34. cikk megsértéséről

- 194 A felperes előadja, hogy a vitatott intézkedés sérti az EUMSZ 28. cikket és az EUMSZ 34. cikket, mivel kihat a villamos energia Unión belüli kereskedelmére, és bonyolítja a más tagállamokból származó alapanyagok villamos energia előállítására érdekében történő importját. Ezenkívül az áruk szabad mozgására vonatkozó rendelkezések e megsértése nem igazolt. A felperes e tekintetben hivatkozik a jelen ügyben bevezetett ÁGÉSZ igazolt és arányos jellegét kifogásoló érveire, és vitatja a Bizottság által a megtámadott határozatban azon álláspontja alátámasztása érdekében hivatkozott ítélet relevanciáját, amely szerint a vitatott intézkedést közbiztonsági okok indokolják.
- 195 A megtámadott határozatban a Bizottság az ítélezési gyakorlatra támaszkodva úgy ítélte meg, hogy a vitatott intézkedés nem tekinthető mennyiségi korlátozással azonos hatású intézkedésnek pusztán azon az alapon, hogy előnyben részesíti a belföldi villamosenergia-előállítást és szénkitermelést (a (152) preambulumbekzdés). Rámutatott, hogy semmilyen körülmény nem utal arra, hogy a villamos energia és a fűtőanyagok piacán a vitatott intézkedés által okozott korlátozó hatások meghaladják a szóban forgó támogatás által követett cél, vagyis a 2003/54 irányelv által meghatározott korlátok között a hazai eredetű szénből történő villamosenergia-előállítással kapcsolatos ÁGÉSZ megvalósításához szükséges mértéket (a megtámadott határozat (153) preambulumbekzdése). A Bizottság az 1984. július 10-i Campus Oil és társai ítéletre (72/83, EBHT, EU:C:1984:256), valamint a

2003/54 irányelvre hivatkozva hozzátette, hogy a szén és a villamos energia szabad mozgásával szemben az elsőbbségi lehívási mechanizmus által támasztott potenciális akadályok az EUMSZ 36. cikkben előírt közbiztonság-védelemre alapított igazolás hatálya alá tartoznak (a megtámadott határozat (154) preambulumbekzdése).

- 196 Rá kell mutatni, hogy a megtámadott határozatban hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében egyrészt az a körülmény, hogy az állam által vagy állami forrásokból nyújtott támogatások rendszere pusztán azáltal, hogy előnyben részesít bizonyos nemzeti vállalkozásokat vagy bizonyos áruk nemzeti termelését, legalábbis közvetve alkalmas arra, hogy megakadályozza a más tagállamokból származó hasonló vagy versengő termékek importját, önmagában nem elegendő ahhoz, hogy egy támogatást mint olyat az EUMSZ 34. cikk értelmében vett mennyiségi korlátozással azonos hatású intézkedésnek kelljen tekinteni (Iannelli & Volpi ítélet, fenti 182. pont, EU:C:1977:51, 10. pont).
- 197 Másrészt a Bíróság már kimondta, hogy a közbiztonság fogalma, amely az egyik olyan ok, amely igazolhatja a behozatal EUMSZ 36. cikkben előírt korlátozásait, kiterjed a villamosenergia-ellátás biztonságának céljára (Campus Oil és társai ítélet, fenti 195. pont, EU:C:1984:256, 35. pont). Ezenkívül az a körülmény, hogy egy támogatás gyakran maga is védelmet tartalmaz, és ebből következően a piac bizonyos mértékű elzárásával jár a támogatásban nem részesülő vállalkozások termelése előtt, nem eredményezhet olyan korlátozó hatásokat, amelyek meghaladják az ahhoz szükséges mértéket, hogy a támogatás képes legyen elérni a Szerződésben elfogadott célokat (Iannelli & Volpi ítélet, fenti 182. pont, EU:C:1977:51, 15. pont).
- 198 Márpedig a felperes által előterjesztett érvek nem teszik lehetővé annak megkérdőjelezését, hogy a jelen ügyben mindkét ítélkezési gyakorlat alkalmazható.
- 199 A felperes ugyanis egyrészt csak egy általános, a vitatott intézkedés által a villamos energia és a fűtőanyagok piacára gyakorolt korlátozó hatásokra vonatkozó érvelésre hivatkozik, anélkül hogy ismertetné azokat a részletes bizonyítékokat, amelyeket a fent hivatkozott ítélkezési gyakorlat annak érdekében követel meg, hogy úgy lehessen tekinteni, hogy egy állami támogatás mennyiségi korlátozással azonos hatású intézkedésnek is minősül. Egyébként, még ha feltételezzük is, hogy az importált szenet felhasználó erőműveknek a vitatott intézkedés eredményeként bekövetkezett teljes leállítására vonatkozó állítás ilyen részletes bizonyítéknak tekinthető, a fenti 168. pontból az tűnik ki, hogy az nincs kellően alátámasztva.
- 200 Másrészt a felperes által hivatkozott, a jelen jogvita és a fenti 195. pontban hivatkozott Campus Oil és társai ítélet (EU:C:1984:256) alapjául szolgáló ügy közötti különbségek semmiképpen nem teszik lehetővé a vitatott intézkedésnek az EUMSZ 36. cikkben alapuló, a villamosenergia-ellátás biztonságával kapcsolatos okokkal összefüggő igazolásának megkérdőjelezését. Mindenekelőtt ugyanis semelyik, a felperes által hivatkozott érv nem irányul annak vitatására, hogy az ellátás biztonságára vonatkozó célt az említett rendelkezés szerinti közbiztonsági indoknak tekintik. Ezt követően a felperes lényegileg megismétli azokat az érveket és elemeket, amelyek már többek között a vitatott intézkedés nem igazolt és aránytalan jellegére, illetve a hatáskörrel való visszaélés fennállására vonatkozóan a harmadik jogalappal összefüggésben előterjesztett érvekre adott válasz során már elutasításra kerültek (lásd a fenti 173. és 177. pontokat). Végül a felperes nem veszi figyelembe az állítólagos korlátozások tekintetében a vitatott intézkedés által kialakított korlátokat, amelyek többek között a 2003/54 irányelv 11. cikkének (4) bekezdésében szereplő követelmények tiszteletben tartásából erednek (lásd a fenti 166. pontot).
- 201 Ebből következik, hogy el kell utasítani az EUMSZ 28. cikk és az EUMSZ 34. cikk megsértésére alapított kifogást.

– A letelepedés szabadságára vonatkozó EUMSZ 49. cikk megsértéséről

- 202 A felperes előadja, hogy a vitatott intézkedés sérti az EUMSZ 49. cikket, mivel elriaszthatja a hazai eredetű széntől eltérő energiaforrásokból villamos energiát előállító erőműveket irányító, más tagállamokban letelepedett vállalkozásokat attól, hogy belépjenek a spanyol piacra.
- 203 A megtámadott határozatban a Bizottság úgy ítélte meg, hogy ugyanazon okok miatt, amelyek alapján azt állapította meg, hogy nem került sor az áruk szabad mozgására vonatkozó szabályok megsértésére, a vitatott intézkedés nem ellentétes a letelepedés szabadságára vonatkozó szabályokkal (a (155) preambulumbekzdés).
- 204 Mivel a felperes nem terjesztett elő semmilyen olyan érvet, amely alkalmas lenne annak megkérdőjelezésére, hogy releváns az áruk szabad mozgására vonatkozó értékelés átültetése a letelepedés szabadsága megsértésének vizsgálatára, és különösen mivel nem terjesztett elő semmilyen olyan érvet, amellyel vitatta volna a letelepedés szabadságát érintő esetleges akadálnak az ellátás biztonságának garantálására vonatkozó okokkal való igazolását (lásd ebben az értelemben: 2009. március 26-i Bizottság kontra Olaszország ítélet, C-326/07, EBHT, EU:C:2009:193, 69. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat), az EUMSZ 49. cikk megsértésére alapított kifogást is el kell utasítani.

– A 2005/89 irányelv megsértéséről

- 205 A felperes előadja, hogy a vitatott intézkedés sérti a 2005/89 irányelvben rögzített célokat, mivel nem tartja tiszteletben a piacialapúság és megkülönböztetésmentesség követelményét (a (10) preambulumbekzdés), továbbá nem összeegyeztethető a versenyképes belső villamosenergia-piac követelményeivel (az 1. cikk (2) bekezdése). A felperes e tekintetben utal a harmadik jogalap keretében kifejtett érveire.
- 206 E tekintetben rá kell mutatni, hogy a 2005/89 irányelv arra irányul, hogy kiegészítse a 2003/54 irányelv azon rendelkezéseit, amelyek biztosítják a tagállamok számára annak lehetőségét, hogy közszolgáltatási kötelezettségeket rójanak a villamosenergia-ipari vállalkozásokra a villamosenergia-ellátás biztonságának garantálása érdekében (a 2005/89 irányelv (1) preambulumbekzdése), különösen az Unión belül a villamosenergia-ellátás biztonságára vonatkozó politikák harmonizálása révén (a 2005/89 irányelv (3) preambulumbekzdése). Ezenkívül, ahogy azt megalapozottan hangsúlyozza a Bizottság, a 2005/89 irányelv lényegileg a célok (1. cikk), valamint az ellátásbiztonság garantálását célzó intézkedések kidolgozása és végrehajtása során figyelembe veendő körülmények (3. cikk) rögzítésére szorítkozik.
- 207 Ebből megállapítható, hogy az ellátás biztonságának érdekében a belföldi energiahordozót használó termelőlétesítményeknek biztosított elsőbbségre vonatkozó, a 2003/54 irányelv 11. cikkének (4) bekezdésében előírt konkrét intézkedés önmagában nem tekinthető összeegyeztethetetlennek a 2005/89 irányelvvel. Ekképpen, mivel a felperes kifogása alátámasztása érdekében csupán a harmadik jogalap alátámasztása érdekében hivatkozott, többek között a vitatott intézkedésnek a villamosenergia-ellátás biztonságának garantálására irányuló célhoz képest igazolt és arányos jellegének vitatására irányuló érvekre utal vissza, valamint mivel megállapítást nyert, hogy ezek az érvek nem alkalmasak a 2003/54 irányelv 11. cikke (4) bekezdése megsértésének bizonyítására (lásd a fenti 173. pontot), a 2005/89 irányelv megsértésére alapított kifogást mint megalapozatlant el kell utasítani, anélkül hogy döntenie kellene annak a Bizottság által vitatott elfogadhatóságáról.

- Az EUSZ 3. cikk, az EUMSZ 11. cikk és az EUMSZ 191. cikk, valamint a 2003/87 irányelv megsértéséről
- 208 A teljesség kedvéért meg kell állapítani, hogy még ha feltételezzük is, hogy az e környezetvédelmi rendelkezések megsértésére vonatkozó kifogás hatásos, azt részben mint elfogadhatatlant, részben pedig mint megalapozatlant mindenféleképpen el kell utasítani.
- 209 Ami mindenekelőtt a környezetvédelmi rendelkezések megsértésére vonatkozó állítások elfogadhatóságát illeti, ezek közül egyeseket mint elfogadhatatlanokat el lehet utasítani, vagy azzal az indokkal, hogy ezekre a felperes első alkalommal a válaszban hivatkozott, ezzel megsértve az eljárási szabályzat 48. cikkének 2. §-át, vagy pedig, hogy azokra a felperes támogatása érdekében beavatkozó Greenpeace-España hivatkozott, ezáltal megsértve a Bíróság alapokmánya 40. cikkének negyedik bekezdését, illetve az eljárási szabályzat 116. cikkének 3. §-át (lásd továbbá a fenti 111. pontban hivatkozott ítélezési gyakorlatot).
- 210 A felperes és a Greenpeace-España is lényegileg arra hivatkozik, hogy a vitatott intézkedés eredményeként az EUSZ 3. cikknek, az EUMSZ 11. cikknek és az EUMSZ 191. cikknek az uniós politikák végrehajtása során a környezetvédelmi cél figyelembevételére vonatkozó rendelkezéseit, illetve a 2003/87 irányelv rendelkezéseit sértve nő a szennyezőanyag-kibocsátás.
- 211 Az EUSZ 3. cikk (3) bekezdése szerint „[a]z Unió Európa fenntartható fejlődéséért munkálkodik, amely olyan kiegyensúlyozott gazdasági növekedésen, árstabilitáson és magas versenyképességű, teljes foglalkoztatottságot és társadalmi haladást célul kitűző szociális piacgazdaságon alapul, amely a környezet minőségének magas fokú védelmével és javításával párosul [...]”. Az EUMSZ 11. cikk szerint „[a] környezetvédelmi követelményeket [...] be kell illeszteni az uniós politikák és tevékenységek meghatározásába és végrehajtásába”. Az EUMSZ 191. cikk a következőt írja elő:
- „(1) Az Unió környezetpolitikája hozzájárul a következő célkitűzések eléréséhez:
- a környezet minőségének megőrzése, védelme és javítása;
  - az emberi egészség védelme;
  - a természeti erőforrások körültekintő és ésszerű hasznosítása;
  - a regionális vagy világméretű környezeti problémák leküzdésére, és különösen az éghajlatváltozás elleni küzdelemre irányuló intézkedések ösztönzése nemzetközi szinten.
- [...]”
- 212 Arra is emlékeztetni kell, hogy a 2003/87 irányelv, az Unió és a tagállamok által a Kiotói Jegyzőkönyvben vállalt kötelezettségek teljesítése érdekében (az irányelv (4) és (5) preambulumbekzdése) az üvegházhatású gázok kibocsátásának költséghatékony és gazdaságilag eredményes csökkentésének ösztönzése érdekében létrehozza az Unióban az üvegházhatású gázok kibocsátási egységei kereskedelmének rendszerét (az irányelv 1. cikke).
- 213 A felperes egyébként a válaszban hivatkozik az üvegházhatású gázok kibocsátási egységei részleges ingyenességének 2013-tól véget vető 2003/87 irányelv rendelkezéseinek megsértésére. Az egységek árverésre bocsátásának elvét és az említett egységek ingyenességének végét a 2003/87 irányelv 10. cikke rögzíti, és az említett irányelv felperes által kifejezetten hivatkozott 10a. cikkének (1) és (3) bekezdése kizárja a villamosenergia-termelőket az egységek ingyenes kiosztásából. A Greenpeace-España arra is hivatkozik, ahogy azt a tárgyaláson kifejtette, hogy megsértették a 2003/87 irányelv 10a. cikke (1) bekezdésének harmadik albekezdését, valamint 10c. cikkét.

- 214 A Greenpeace-España hivatkozik továbbá az EUMSZ 191. cikk (2) bekezdésében rögzített szennyező fizet elvének megsértésére.
- 215 A hivatkozott rendelkezések e felidezéséből ilyen módon megállapítható, hogy nem lehet elfogadni, hogy a felperes első alkalommal csak a válaszban hivatkozott a 2003/87 irányelvnek a kibocsátási egységek ingyenességének 2013-tól való megszűnésére vonatkozó rendelkezéseinek megsértésére alapított kifogásra. E kifogás olyan körülményeken alapul, amelyeket a felperes keresete benyújtásakor is ismert, és nem tekinthető a környezetvédelmi céloknak a szennyezőanyag-kibocsátások növekedése folytán történő megsértésére vonatkozó általános állítások kiterjesztésének. E kifogás ugyanis a 2003/87 irányelv egy olyan konkrét rendelkezésének megsértésén alapuló új ténybeli és jogi érvelést tartalmaz, amely 2013-tól az üvegházhatású gázok – többek között az egyes tagállamok számára biztosított – bizonyos kibocsátási egységeinek fizető jellegét írja elő (lásd ebben az értelemben: 2010. október 21-i Umbach kontra Bizottság ítélet, T-474/08, EU:T:2010:443, 60. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 216 Mivel nem lehet elfogadni, hogy a felperes első alkalommal csak a válaszban hivatkozott az előző pontban említett kifogásra, az sem elfogadható, hogy a Greenpeace-España mint beavatkozó hivatkozik erre a kifogásra. Az sem elfogadható egyébként, hogy a Greenpeace-España az EUMSZ 191. cikk (2) bekezdésének megsértésére hivatkozik, mivel erre a felperes nem utalt a környezetvédelmi rendelkezések megsértésével kapcsolatos kifogása keretében.
- 217 Ami ezt követően a környezetvédelmi rendelkezések megsértésére vonatkozó többi állítás megalapozottságát illeti, emlékeztetni kell arra, hogy a megtámadott határozatban a Bizottság – egyes harmadik felek azon állításaira válaszolva, amelyek szerint a vitatott intézkedés sérti az Unió környezetvédelmi jogszabályait – úgy ítélte meg, hogy az, hogy az említett intézkedés folytán nő a hazai eredetű szénrel működő erőművek CO₂-kibocsátása, illetve hogy nő a kibocsátási jogok ára, nem eredményezi a Spanyolországban összességében kibocsátott CO₂ növekedését, amely főszabály szerint a spanyol hatóságok által vállalt kötelezettségeknek megfelelő határok között marad, figyelemmel a kibocsátási jogok kereskedelmének a 2003/87 irányelv által kialakított rendszerére (a megtámadott határozat (156) és (157) preambulumbekzdése).
- 218 Rá kell mutatni, hogy a 2003/87 irányelv olyan nemzeti egységkiosztási tervek elfogadását írja elő többek között a 2008 és 2012 közötti időszakra, amelyeket a Bizottság hagy jóvá. E tervek lehetővé teszik az egyes tagállamok számára, hogy meghatározzák a nekik juttatott egységek teljes mennyiségén belül az egységek szétosztását. E teljes mennyiséget előre meghatározzák, a kibocsátási jogok pedig ezt követően a teljes mennyiség korlátai között képezhetik kereskedelem tárgyát, a megtámadott határozat (157) preambulumbekzdésében említett, ún. cap-and-trade rendszer (fix összkvótás kereskedelmi rendszer) keretei között. Ekképpen az, hogy a vitatott intézkedés folytán állítólag nő a hazai eredetű szénrel működő erőművek üvegházhatásúgáz-kibocsátása, önmagában nem jelenti akadályát annak, hogy a Spanyol Királyság tiszteletben tartsa a 2003/87 irányelv végrehajtásából következő kibocsátási korlátokat (lásd ebben az értelemben: Gas Natural Fenosa SDG kontra Bizottság végzés, fenti 87. pont, EU:T:2011:53, 100. pont), és ennél fogva nem eredményezi a spanyolországi szennyezőanyag-kibocsátások növekedését.
- 219 Ezenkívül a felperes és a Greenpeace-España nem terjeszt elő semmilyen olyan körülményt, amelyről a Bizottság tudhatott volna a megtámadott határozat elfogadásának idején, és amely alkalmas lett volna annak alátámasztására, hogy az említett növekedés meggátolja a spanyol hatóságokat abban, hogy tiszteletben tartsák a kiosztási tervben rögzített maximális mértéket, annál is inkább, mivel a vitatott intézkedés eredményeként a hazai eredetű szén felhasználó erőművek termelése a prioritási sorrendben megelőzi a gázolajat és az importált szén felhasználó erőművek termelését (a megtámadott határozat (41) és (161) preambulumbekzdése), vagyis az a gyakorlatban a nem vitatottan szennyező termelés más szennyező termeléssel való felváltását eredményezi. Figyelemmel az importált szén hazai eredetű szénrel való e felváltására, a Greenpeace-España által lényegileg

előadottakkal ellentétben egyébként nem lehet úgy tekinteni, hogy a vitatott intézkedés előnyben részesíti a villamos energia szénből történő előállítását, ezáltal sértve a 2003/87 irányelv célját és szellemét.

220 A negyedik jogalapot következésképpen teljes egészében el kell utasítani.

Az ötödik, az 1407/2002 rendelet megsértésére alapított jogalapról

221 A felperes előadja, hogy a vitatott intézkedés sérti az 1407/2002 rendelet 4. cikkének e) pontját, amely tiltja a verseny torzítását a villamosenergia-piacon, valamint ugyanezen rendelet 6. cikkét, amely a szénipar részre nyújtott támogatások fokozatos csökkentésének elvét rögzíti.

222 Előzetesen rá kell mutatni, hogy az 1407/2002 rendelet rögzítette a széntermelési kapacitás állami támogatással való fenntartásának elvét (a (7) preambulumbekzdés). Az 1407/2002 rendeletet annak hatályvesztésekor felváltó, a versenyképtelen szénbányák bezárását elősegítő állami támogatásról szóló, 2010. december 10-i 2010/787/EU tanácsi határozat (HL L 336., 24. o.) 2018-ig fenntartja a tagállamok lehetőségét arra, hogy többek között a villamosenergia-termeléshez szükséges szénrel kapcsolatos költségek fedezése céljából támogatásokat nyújtsanak (a 2010/787 határozat 2. és 3. cikke).

223 Egyébként a megtámadott határozatban a Bizottság úgy tekintette, hogy az 1407/2002 rendelet sajátos alapot biztosít egyes támogatások engedélyezéséhez, és nem korlátozhatja vagy szűkítheti az EUMSZ 106. cikk (2) bekezdésének hatályát. Ezt követően elutasította azt az állítást, amely szerint a vitatott intézkedés az 1407/2002 rendelet által engedélyezetten túl további támogatásokat biztosít a szénbányák számára (a megtámadott határozat (150) preambulumbekzdése).

224 A Bizottság ennek érdekében a vitatott intézkedés azt előíró rendelkezéseire támaszkodott, hogy a kedvezményezett erőművek által megvásárlandó szénmennyiségek nem haladhatják meg a Bizottság által az 1407/2002 rendelet alapján jóváhagyott, a „2006–2012 közötti időszak nemzeti stratégiai széntartalékolási tervében” előírt mennyiségeket. Arra is rámutatott, hogy az 1407/2002 rendelet alapján nyújtott támogatások kizárólag a szénkitermelők kitermelési költségei és értékesítéseik összege közötti különbséget fedezik (a megtámadott határozat (64), (65) és (102) preambulumbekzdése). Ebből, ahogy azt a Bizottság megalapozottan hangsúlyozta beadványaiban, az következik, hogy a vitatott intézkedés által a szénkitermelőknél eredményezett bevételek mechanikusan csökkentik az 1407/2002 rendelet által engedélyezett közvetlen támogatások összegét.

225 E körülmények között, és a felperes által a vitatott intézkedés fent leírt tartalmának és hatásainak vitatását célzó érv, illetve konkrét bizonyíték hiányában el kell utasítani az 1407/2002 rendelet versenytorzítást tiltó, és a szénipar részre nyújtott támogatások fokozatos csökkentését előíró rendelkezéseinek sérelmére alapított jelen jogalapot.

226 A fentiek összességéből következik, hogy a keresetet teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

227 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a felperes pervesztes lett, a Bizottság kérelmének megfelelően saját költségein túl kötelezni kell a Bizottság részéről felmerült költségek viselésére is.

228 Az eljárási szabályzat 87. cikke 4. §-ának első bekezdése alapján az eljárásba beavatkozó tagállamok maguk viselik saját költségeiket. A Spanyol Királyság tehát viseli saját költségeit. A többi beavatkozó az eljárási szabályzat 87. cikke 4. §-ának harmadik bekezdése alapján szintén maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (második tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) **A Törvényszék a keresetet elutasítja.**
- 2) **A Castelnou Energía, SL maga viseli saját költségeit, valamint az Európai Bizottság részéről felmerült költségeket.**
- 3) **A Spanyol Királyság, a Greenpeace-España, a Hidroeléctrica del Cantábrico, SA, az E.ON Generación, SL, a Comunidad Autónoma de Castilla y León és a Federación Nacional de Empresarios de Minas de Carbón (Carbunión) maga viseli saját költségeit.**

Martins Ribeiro

Gervasoni

Madise

Kihirdetve Luxembourgban, a 2014. december 3-i nyilvános ülésen.

Tartalomjegyzék

A jogvita előzményei	2
Az eljárás és a felek kérelmei	3
A jogkérdésről	5
1. Az elfogadhatóságról	5
2. Az ügy érdeméről	9
Az első, a felperes EUMSZ 108. cikk (2) bekezdésében előírt eljárási jogainak, valamint a védelemhez való jog tiszteletben tartása és a megfelelő ügyintézés általános elveinek megsértésére alapított jogalapról	9
Az előzetes vizsgálati eljárással kapcsolatos valószínűsítő körülmények	10
– Az első, az előzetes vizsgálati eljárás időtartamával kapcsolatos valószínűsítő körülményről	10
– A második, a Bizottság és a spanyol hatóságok közötti levelezésre vonatkozó valószínűsítő körülményről	12
– A harmadik, a vitatott intézkedés módosítására vonatkozó valószínűsítő körülményről	13
– A negyedik, a spanyol hatóságok és gazdasági szereplők kifogásaira vonatkozó valószínűsítő körülményről	13
A megtámadott határozat tartalmára vonatkozó valószínűsítő körülmények	14
– Az első, a vitatott intézkedés hiányos elemzésére vonatkozó valószínűsítő körülményről	14
– A második, az ÁGÉSZ jelen ügyben folytatott hiányos vizsgálatára vonatkozó valószínűsítő körülményről	17
– A harmadik, arra vonatkozó valószínűsítő körülményről, hogy a vitatott intézkedés összeegyeztethetetlen a Szerződés és a másodlagos jog különböző rendelkezéseivel	17
– A negyedik, a vitatott intézkedés környezetvédelmi rendelkezések szempontjából történő elégtelen és hiányos vizsgálatára vonatkozó valószínűsítő körülményről	18
A második, az EUMSZ 106. cikk (2) bekezdése, az EUMSZ 107. cikk és az indokolási kötelezettség megsértésére alapított jogalapról	19
A vitatott intézkedést alkotó három elem összessége vizsgálatának elmaradásáról	20
A hazai eredetű szén vásárlására irányuló kötelezettség belső piaccal összeegyeztethetetlen állami támogatásnak való minősítésének elmaradásáról	20
A harmadik, az EUMSZ 106. cikk (2) bekezdésének, az ÁGÉSZ-keretszabálynak, a 2003/54 irányelv 11. cikke (4) bekezdésének megsértésére, nyilvánvaló mérlegelési hibákra, valamint hatáskörrel való visszaélésre alapított jogalapról	21
Az ÁGÉSZ bevezetésének igazolásáról	21

A vitatott intézkedésnek az ÁGÉSZ által követett célra tekintettel való arányos jellegéről	25
A hatáskörrel való visszaélés fennállásáról	30
A negyedik, a Szerződés és a másodlagos jog nem állami támogatásokra vonatkozó rendelkezéseinek megsértésére alapított jogalapról	30
A jogalap hatásosságáról	30
A jogalap megalapozottságáról	33
– Az áruk szabad mozgására vonatkozó EUMSZ 28. cikk és EUMSZ 34. cikk megsértéséről .	33
– A letelepedés szabadságára vonatkozó EUMSZ 49. cikk megsértéséről	35
– A 2005/89 irányelv megsértéséről	35
– Az EUSZ 3. cikk, az EUMSZ 11. cikk és az EUMSZ 191. cikk, valamint a 2003/87 irányelv megsértéséről	36
Az ötödik, az 1407/2002 rendelet megsértésére alapított jogalapról	38
A költségekről	38